V A T R A

FOATE ROMANEASCA DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Iulie-Sept.1976 XXVI, 3 78 FREIBURG-Germania

Nº 139 Erbprinzenstr.17 A

"RĂZBUNAREA CĂPITANULUI"

Pe la sfârşitul lui Iunie 1939,tocmai mă întorsesem dintr'o concentrare, vine să mă vadă şeful medicinişţilor legionari,ca să-mi spună că mai multe echipe umblă la întrecere să "pedepsească" pe Armand Călinescu pentru asasinarea Căpitanului şi să-mi propună să facem şi noi una,ca să nu fie nici Muscelul lipsă la glorioasa întreprindere.

Când cu masivele arestări dela Florii,1938,mă întâmplasem tot sub arme şi nu avusesem nimic de suferit; din cauza golurilor produse pierdusem însă legăturile şi n'aveam cum mă lămuri asupra unor ciudate întâmplări de după imobilizarea Căpitanului.Ştiam că ordonase linişte desăvârşită şi nu-mi puteam explica seria de atentate,minore în sine dar foarte primejdioase ca urmări,aducând mai mult a provocări.Nedumerirea era cu atât mai mare cu cât,în convingerea noastră, niciun legionar nu putea întreprinde nimic fără o dispoziţie a Căpitanului şi nu puteam crede că el una ordonă în public şi alta în ascuns.După uciderea lui însă,pentru toţi putea fi clar teribilul adevăr,că făptaşii aşazişelor"acţiuni" executaseră alte consemne decât ale lui Corneliu Codreanu.Au fost desigur elemente admirabile,eroi în toată puterea cuvântului,de vreme ce s'au expus şi au căzut,convinşi că servesc Legiunea; ei nu se îndoiseră o clipă că,făcând ce făceau,executau o dispoziţie a Căpitanului.Cine este însă cel ce a abuzat atâta de barbar de credincioşia,disciplina,hotărîrea şi spiritul de jertfă al unor elemente de elită,pentru a săpa groapa Căpitanului? Cine a furnizat guvernului justificarea executării lui Corneliu Codreanu şi a atâtor legionari de primă linie? Interesaţi la dispariţia Mişcării erau Lupeasca,Carol,guvernul de transfugi şi,în spatele cortinei,toate beznele internaţionaliste; dar nu din afara Mişcării se putea sta de vorbă cu legionarii gata de orice jertfă; pentru asta era nevoe de unul dinăuntru,credibil că transmite un ordin de mai sus.Aşazisele "acţiuni" nu puteau fi inspirate decât din cercuri interesate la dispariţia Mişcării,transmise însă prin oameni de încredere atât ai lor cât şi ai bieţilor executanţi - cari,din fericire pentru ei,n'au mai apucat să vadă teribilul rol jucat."Acţiunile" lor -o bombă într'un teatru sau sinagogă,tăierea urechii unui profesor,etc.- n'aveau şi nu puteau avea în ele însile vreo greutate determinantă: "importanţa" lor era însă umflată de presa dictaturii pentru crearea atmosferei propice crimei ce se pregătea,iar autorii lor erau regulat prinşi şi executaţi, încât nu mai puteau vorbi.Căpitanul spumega contra criminalelor infantilisme de afară,dar cei ce-l izolaseră îşi luaseră toate măsurile să nu mai poată comunica cu nimeni; în acest gol de conducere,iuda îşi făcea în toată liniştea de cap, sigur că,reuşind în infernalele-i isprăvi,n'avea cine să-l mai tragă la răspundere.O singură dată a mai putut Corneliu Codreanu,pe câte ştim,să-şi strige indignarea,când,străbătând odată curtea interioară a închisorii dela R.Sărat şi zărind pe Ţâlnariu la fereastra etajului,a urlat la el,cu mâinile făcute pâlnie: Băăă,spune ălora de afară să se astâmpere! ce,au înnebunit? vor să omoare Legiunea?- Nu ştim ce posibilităţi de transmitere o fi avut Ţâlnariu; dar chiar de-ar fi avut,cine-l mai asculta pe el,când monstrul deslănţuit era aşa de sigur de impunitate?

Astfel de consideraţii îmi defilau prin minte în timp ce camaradul meu îşi perora dorinţa,eroică,de a participa şi noi la "răzbunarea Căpitanului".Se urmărea,aşadar,distrugerea totală a Mişcării.Capul căzuse,dar trupul era viguros, statul major al Căpitanului,în cap cu camarazii de tranşee ai lui Moţa,era în viaţă şi Legiunea putea continua.Căci nicio mişcare serioasă nu se sprijină pe un singur stâlp.Căpitanul ştia că poate pieri în orice clipă şi avusese grijă să-şi formeze un corp de elită ca siguranţă a continuităţii.Dar iuda sta la pândă.Căzuse Căpitanul? Ei bine,"demnitatea" legionară,aşa de abil exploatată pentru înflăcărarea unor inimi roase de nedreptate dar care dusese la strangularea Căpitanului,era acum invocată pentru "răzbunarea" lui - care avea să ducă plocon

lui Carol,cu lichidarea statului major legionar,lichidarea definitivă a Mişcării.Iar peste nişte biete resturi,izolate şi intimidate,avea să troneze,lup cioban la oi,chiar omul lor...

Am întrebat pe interlocutorul meu dacă-şi dă seama de teribila consecinţă a reuşitei atentatului.Nici nu-şi pusese problema,căci dispoziţia i s'a transmis dela comandament,care i-a cântărit desigur toate aspectele,mi-a răspuns el. I-am spus atunci că am să reflectez,dar el a plecat bombănind la Bucureşti,fără să-mi lase măcar adresa.Pe seară am plecat şi eu,în sens invers,spre Câmpulung. Cum în opinia comună comanda revenea acum,după asasinarea Căpitanului,Domnului Clime,iar el se găsea închis,cu celelalte căpetenii,la R.Sărat,unde n'aveam cum să răzbat,mergeam acum la Furnicoşi,unde locuia soţia lui.Voiam să-mi verific temerile,prin reacţiunea dânsei la vestea cu echipele,şi să văd de se putea face ceva.Locuinţa se afla,într'o mare grădină-parc,pe un fel de insulă pe Râul Târgului.Plecasem aşa fel ca să ajung neobservat,pe întunerio.Doamna era acasă, amăgindu-şi singurătatea cu doiniri din caval.Când m'a văzut,a început să plângă: Nu mai pot! nu mai pot! sunt singură în toată hănănaia asta,lucrul mă istoveşte,şi Gicu nu mai vine!

– Lăsaţi,Doamnă -am căutat eu s'o liniştesc; Chioru o să fie în curând ucis, şi totul are să fie iarăşi bine...

Când a auzit asta,Doamna Clime a sărit chiar ca arsă: Aţi înebunit? Vreţi să-i omoare pe toţi ai noştri? Nu vă gândiţi că-i au pe toţi în mână şi nu aşteaptă decât o prostie din partea voastră ca să-i suprime?...

Avusesem aşadar dreptate.Sigur acum că temerile mele nu erau doar ale mele, i-am spus atunci Doamnei tot ce ştiam,încheind cu repetate implorări să meargă de urgenţă să avertizeze pe domnul inginer de grozăvia ce se punea la cale.

La câteva zile am mers din nou la Furnicoşi,să iau,cum ne fusese vorba,rezultatul.Domnul inginer ne exorta să nu facem lucruri iresponsabile: A spus Gicu să vă băgaţi minţile în cap,să nu mai faceţi nimic de capul vostru!

– Doamnă -am replicat eu- mie degeaba îmi spune acest lucru,căci îl ştiam la fel de bine,ci să-l spună acolo unde trebue,la comandamentul de afară; şi asta cât mai repede,înainte de a se produce ireparabilul! Dar Doamna nu ştia mai mult.Abia mai târziu aveam să aflu,în exil,că drumul meu la Furnicoşi nu fusese zadarnic: căci la câteva zile,la începutul lunii Iulie,comandamentul din Bucureşti a trimis pe inginerul Faţi la Berlin,să-i spună lui Sima să se abţină de la acte necugetate,spre a nu primejdui viaţa celor închişi.De faţă,la întâlnire, era şi Papanace,care a tăcut tot timpul(şi e ciudat că,pus în cauză,cu alţii, şi de Sima,în "Ţara şi Exilul",n'a găsit timp,până acum,să lămurească o acuzaţie atât de fioroasă!); iar Sima,rozându-şi buza de sus,cum îi e obiceiul când vrea să arate că cugetă profund,şi privind insistent în gol,undeva peste veacuri,a dat teribila sentinţă: Păi,ei şi-aşa sunt în mâna lor,şi pot face cu ei, oricând,ce vor! Dar după această logică e uimitor că Sima,ştiind prea bine că odată tot are să moară,nu se sinucide de pe acum... Fapt e că legionarii se găseau închişi de vreun an şi jumătate şi,până la "răzbunarea" din Septembrie,nu li se întâmplase absolut nimic; perspectivă cu atât mai îndepărtată acum,când, prin cucerirea Poloniei,oştile nemţeşti erau pe Ceremuş!

Am plecat dela Doamna Clime foarte tulburat,ros de neputinţa de-a interveni în vreun fel,căci camarazii mei cei mai apropiaţi,în cap cu Pănică,Belgea,Coticgă,Gârcineanu,erau sub lacăt,iar comandamentul lucra,natural,fără adresă fixă, cunoscută sporadic doar de iniţiaţi.In această neputinţă,şi bine cunoscând praxa "democraţiei"vremii,care,pentru orice faptă a unui legionar,chiar dacă acesta se prezenta şi mărturisea,aresta toată ţara,am hotărît să dispar de-acasă.

In Septembrie 1939 eram,după mai multe peregrinări,la Arpaşul de Jos,camuflat de inginerul Iarca ca "angajat" la construirea unui pod.La 21 Septembrie, după amiază,mă găseam în târgul săptămânal local,unde mergeam în fiecare Miercuri de dragul înfăţişerii mândre,în straie splendide,a românimii din satele Oltului ardelean.La un moment dat se şterge pe lângă mine gazda mea,şoptindu-mi din mers: "L-o călcat nevoia!".La început n'am înţeles de ce e vorba,dar văzând-o îndepărtându-se fără să se mai uite îndărăt şi observând,abia acum,jandarmii ce patrulau prin târg,am presimţit ceva,iar presimţirea mi-a devenit acasă certitudine: ireparabilul se produsese!

Masacrul din noaptea aceea n'a apărut în nicio gazetă,"Realitatea ilustrată" a publicat doar poza celor executaţi în Calea Plevnei,dar toată ţara văzuse morţii expuşi pe la răspântii,iar svonuril măreau încă proporţiile tragediei.Acasă

la mine,doar o singură persoană ştia unde mă aflu; la câteva zile primesc de acolo,pe numele gazdei,o scrisoare extrem de afectuoasă,aproape delirantă("eşti viu,trăeşti,eşti al nostru"),după care mi se povestea cum în groaznica noapte, pe la 3-4 spre ziuă,fusesem căutat acasă de jandarmi,până şi prin pivniţă,prin pod,pe sub saltele; plecând de-acì cu mâna goală,au mers la Ţigăneşti,sat vecin, să cate "om în loc" pentru îndeplinirea criminalei norme fixate la judeţe,dar nici acolo n'au fost mai "norocoşi",căci frate-meu,Ion,îndată ce-a auzit cráncena veste fugise în pădurea satului,de unde nu s'a mai întors câteva zile: căci ştia şi el ce ştiam şi eu şi ştia toată lumea: că orice imprudenţă aduce dezastrul general! Numai idioţii cari l-au pus la cale n'o ştiau?...

In noaptea aceea a fost măcelărită întreagă floarea Legiunii,căpeteniile aşa de migălos plivite pentru continuarea operei,ucise cam în ultimul moment când mai era posibil(căci Nemţii,cucerind Polonia,ne deveniseră vecini),obţinându-se prin aceasta dintr'o lovitură trei efecte: Mişcarea,îşi pierdea osatura; Ţara era lipsită de cel mai bun instrument în confruntarea de atunci,când evenimentele se precipitau; iar Sima se libera de singurii ce-ar fi avut bărbăţia să-i ceară socoteală de asasinarea Căpitanului: căci un Alecu Cantacuzino,un Totu,un Bănică Dobre,departe de a se lăsa sugestionaţi de falsa "unitate",ar fi dat cu surdu de pământ!

A fost măcar "răzbunat" Căpitanul? Ar fi să-i aducem cea mai mare ofensă, punându-l pe acelaş cântar cu stârpitura de Călinescu! Şi-apoi,ce răzbunare e aceea,în care-ţi ia tot ţie casa foc? Dacă se voià în adevăr răzbunarea,singurul ce trebuia să cadă era Carol,autorul principal al dramei dela Tâncăbeşti şi fără a cărui acoperire nimeni n'ar fi mai cutezat să facă măcelul ce-a urmat.Dar"răzbunarea" a fost numai momeala pentru executanţi.In exil,unde Carol nu avea nici măcar un câine să-l păzească,Sima ar fi putut,dacă răzbunarea îi stătea aşa de mult la inimă,s'o facă fără nicio dificultate; dar aici nu mai avea de ce: căci deja parvenise.Culegerea roadelor necugetatelor isprăvi începuse încă din Mai 1940,când,"prins" însfârşit şi el,în loc să ia cuminte drumul crematoriului,cum toată lumea se aştepta,linsese mâna regală,încă aburindă de sângele Căpitanului "său" şi devenise "mare": ministru al călăului Mişcării! Fapt pentru care,ca om bine crescut,şi-a şi arătat recunoştinţa,lăsând la rându-i pe Carol să plece liniştit,cu tot ce-"agonisise" din jefuirea ţării,plus ţiitoarea,instigatoare a tuturor fărădelegilor şi crimelor din anii de "domnie" ai naşului lui Sima.

Fost-a Sima agent al camarilei? sau,văzându-l inconştient dar mustind de ambiţii,aceasta l-a lăsat să "lucreze",limitându-se să recolteze în urma lui? Dilema şi-o pun doar amatorii de dialectică,căci,în mod normal,doar rezultatele contează.Iar constatarea e,fără putinţă de replică,că "acţiunile"lui,cu călcarea disciplinei în ce-l priveşte dar abuzând de disciplina altora,au dus la uciderea Căpitanului şi a elitei legionare.Inutil să i se atribuie bună credinţă: la vederea dezastrelor pricinuite,orice om de onoare şi-ar fi tras un glonţ.Generalii ce pierd bătăliile,chiar fără vina lor,o termină de regulă la "Nürnberg" sau la Limoges.Sima însă,om practic şi ştiind ce vrea,dotat şi de natură cu obraz de beton armat,a ajuns nu numai în guvernul asasinului,dar până şi'n fruntea unei organizaţii pentru a cărei decapitare atâta asudase - şi pe care a continuat s'o ducă din dezastru în dezastru,deviind-o permanent dela rosturile ei fireşti şi umplând alte cimitire,dar de "şefie" nu s'a mai lăsat: nici chiar când a pângărit casa fratelui său de "luptă",care îi dase adăpost şi hrană,călcând în picioare nu numai elementara omenie,dar însăşi esenţa Legiunii,care e <u>morală</u>; chiar şi atunci a mai avut neruşinarea să se considere şef al acţiunii de moralizare a omenirii(lucru la care l-au încurajat de altfel şi câţiva "legionari vechi"): ceeace arată cât se poate de clar că acesta i-a fost ţelul încă dela organizarea criminalelor "acţiuni".Sunt,acestea,"fenomene",a căror descifrare va da mult de furcă viitorilor cercetători ai istoriei contemporane - şi,mai ales,specialiştilor în psihiatrie...

Petre Vălimăreanu

<u>MUNŢII</u> de Octavian Goga

Trup sfânt din trupul ce se frânge,
Voi munţi de brad şi de stejar,
Străjeri ai ţării care plânge,
Plini de poveşti şi plini de sânge,
V'au surghiunit peste hotar.

Nu ştiu,la cronică nu scrie,
De când avem acelaşi rost...
Aţi mai rămas voi mărturie,
Azi numai frunza voastră ştie,
Să spuie nunta cum ne-a fost...

MINISTRULUI PIEMONTULUI LA LONDRA, CORTI: "Românii formează un obstacol la tendinţele de apropiere ce animă diferitele ramuri ale marei familii slave. Naţionalitatea română e o contrapondere utilă Turciei, utilă Europei şi contrară desvoltării primejdioase a panslavismului. Dacă-ţi arunci ochii pe o hartă ai să vezi că rasa slavă se întinde dela munţii Urali şi mările Nordului până la Adriatică, fără altă întrerupere decât teritoriile ocupate de rasa românească. Dacă, cum e incontestabil, panslavismul e un pericol nu numai pentru Turcia dar pentru întreg Occidentul, nu e un interes suprem de a constitui în centrul ţărilor slave o naţiune care simpatizează exclusiv cu Occidentul şi care să poată formà un obstacol real la reunirea popoarelor care au o aşa de mare tendinţă de a constitui o unitate, care ar nimici poate restul lumii civilizate?"

Cavour (4 Sept. 1856)

DOINĂ de Emanuil Christian

Foaie verde mândru fag,
Tot românu-i azi pribeag!
Verde frunză stejar tare,
România astăzi moare,
C'au intrat în sânul ei
Colţii răi ai viperei,
Gură plină de otravă
Are vipera cea slavă!
Şi-a venit mări, venit
Cu păgâni din răsărit,
De-a călcat tot în picioare,
Ţară, om, copil şi floare,
Şi-a trecut peste tot locul
Cu cuţitul şi cu focul,
N'a rămas în ţară azi
Decât lacrimi şi necaz.

Mândru Domn şi braţ viteaz
Mihai, de-ai trăi tu azi,
Dac'ai fi tu, Ţepeş Vlad,
Ai scăpa ţara de iad!
Dac'ar fi Ştefan cel Mare,
Cine-ar mai fi la'nchisoare?
Dară voi dormiţi somn greu
N'auziţi strigătul meu,
N'auziţi că ţara piere
Strânsă'n foame şi durere.

Foaie veştedă şi rară,
Rusul bea, Românul ară...
Şi trece prin foc şi pară
C'a rămas fără de ţară!

&& Duminică 8 August s'au cununat în Capela Universităţii din Freiburg d-ra prof. Ofelia-Margareta Berariu, refugiată, nepoată a fostului episcop ortodox Andrei Mager dela Arad, cu ing. Ioachim Schröter. A slujit pr. protopop D. Em. Popa, ajutat de cor; naşi: d-na şi dr. Petre Vălimăreanu.

+ La sfârşitul lui Mai s'a stins, la Veria (Macedonia), prof. Ion Ciumetti.
+ La 12 Mai a murit la Béziers, la 90 de ani, ing. Ion Borş, de viţă moldoveană.
+ Joi 5 August a pierit într'un accident de automobil, la Baar-Langenbruck, monseniorul Vasile Zăpârţan, şeful misiunii catolice române pentru refugiaţii din Germania. Indeplinea această funcţiune la München de vreo 20 de ani, după ce, la fel de conştiincios şi activ, o îndeplinise la Paris şi Salzburg. Se născuse în 1918 la Mănăstirea (Someş). Inmormântarea a avut loc la 11 August în Waldfriedhof (München), printre slujitori fiind şi episcopii Vasile Cristea şi Cornileac.
+ In acelaş accident a pierit şi prof. Dumitru Leonties, bucovinean, unul din cele mai active elemente ale exilului pe tărâmul cultural şi politic.
+ La Roma s'a stins la 25 August, la 79 ani, Teodor Galiţa, fost consilier la Legaţia Română de pe lângă Sf. Scaun. Slujba înmormântării a avut loc la 27 August, în biserica română din Piazza delle Copelle. Trecuse la catolicism.
+ In Franţa a murit la 10 August, în urma unui accident de automobil, profesorul Nicolae Metta, român din Molovişte (Macedonia). Avea 82 de ani.
+ La 3 Septembrie s'a stins la Paris, victimă a unui incendiu, Paul Scorţescu.

&& Calendarul pe 1976 al Vicariatului Român Ortodox din Banatul înstreinat, apărut în formă de cărţulie, cuprinde schematismul acestui vicariat, cu 3 protopopiate, conduse de preoţii Iuliu Zgârgea (Panciova), Ioan Baloş (Toracul Mic) şi Tiberiu Şdicu (Vârşeţ), istoricul comunelor Petrovăsâla (Vladimirovăţ) şi Marghita, scris de conducătorul Vicariatului, protopop Aurel Uroş, etc.
&& Tito a decorat fanfara română "Turturica" din Mesici şi pe cea din Coştei, în Banatul înstreinat, cu "Ordinul meritului pentru popor cu steaua de argint"...
&& La Deuş (Cluj) s'a descoperit o "comoară de monede romane din vremea lui Constantin cel Mare, adică mai bine de o juma' de veac dela părăsirea Daciei.
&& Reprezentantul Patriarhiei Ecumenice, mitropolitul Irineu, a pus la Bonn, în cartierul Beuel, piatra fundamentală a unei noi biserici ortodoxe în Germania.-

CALENDAR NAŢIONAL

Iulie-Sept.1936: Tabăra legionară dela Călineşti/Topoloveni,sub conducerea directorului "Vetrei".E una din puţinele tabere ce şi-au atins obiectivul: o casă unui om sărac şi cu familie numeroasă,înzestrată cu tot ce-i trebuie unei gospodării,inclusiv grajd şi vacă cu lapte.

Iulie 336 a.d: Se naşte,pe la sfârşitul lunii,Alexandru Macedon.

1 Iulie 1866: La câteva luni după răsturnarea lui Cuza,act la care Ion Ghica participase direct,Alecsandri îi scrie poetului,de care se răcise: "Aflu din izvor sigur că fostul meu vechi prieten,Ioan Ghica,trimis extraordinar al Alteţei Sale lângă Sublima Poartă,a găsit cu cale să-şi puie pe cap un fes.Poate că e ceva foarte bine şi diplomatic din parte-i,deşi amorul propriu naţional nu e prea mulţumit".

4 Iulie 1203: Arhiepiscopul Vasile al Târnovei pleacă,din însărcinarea lui Ioniţă,la Roma.Face 30 de zile până la Durazzo,dar "Grecii" îl împiedică să treacă Adriatica,ba chiar îl ţin 8 zile închis,cu intenţia de a-l arunca în mare,dar îl scapă "Latinii" şi se retrage în satul Cravatochori,unde,după 15 zile,îi vine alt ordin dela Ioniţă: "Întoarce-te repede,că a sosit aici dela domnul papa un Cardinal": era legatul Ioan de Casamari,care-i aducea paliul.

4 Iulie 1876: Se înfiinţează Societatea de Crucea Roşie din România.

4 Iulie 1906: Fundarea Uniunii şi Ligii Românilor din America.

5 Iulie 1936: Moare Cezar Papacostea,născut în 1886 la Molovişte(Macedonia).

6 Iulie 1906: Grecii ucid pe românul Dumitru Paciaura,lângă Topleani(Maced.).

6 Iulie 1941: Trupele române ocupă Cernăuţii: "Bucură-te Marie! S'a mai prăbuşit Vama,încă odată".(Arghezi).

7 Iulie 1926: E îngropat la Chişinău scriitorul Leon Donici,mort la Paris.

14 Iulie 1906: Grecii ucid pe românii Nicu Vasile Iorganda din Patacina şi Dima Colie din Gramaticova(Macedonia).

16 Iulie 1936: Pedepsirea lui Mihail Stelescu; dar samânţa trădării a rămas...

16 Iulie 1941: Trupele române intră,pe la amiază,în Chişinău.

17 Iulie 1906: Grecii ucid pe fraţii Taşu şi Guşu Ioga(Iagoleanu) la Libanova şi pe Sterie Manu la Klova(Macedonia).

17 Iulie 1936: Începe,în Spania,revolta anticomunistă.

19 Iulie 1676: Spătarul Milescu în audienţă la împăratul Chinei.

19 Iulie 1945: Regele Mihai primeşte dela Stalin decoraţia "Victoria"pentru meritul de a fi predat duşmanului pe şeful oştirii române şi de a fi luat iniţiativa "istoricului act" dela 23 August 1944...

20 Iulie 1876: Faţă de ororile turceşti contra bulgarilor,şi în apărarea Românilor din sudul Dunării,Kogălniceanu protestează la marile Puteri: "De ce Europa se interesează numai de soarta evreilor? Ea trebue să intervină şi contra barbariilor comise de armatele turceşti".

23 Iulie 1906: Grecii ucid pe fraţii Mihai,Gheorghe şi Tacu Manciu pe drumul Magarovei; pe bătrânul Dicea Guşu şi pe fiul său State din Hrupişte; şi pe un păstor fârşerot la Breasteni(Macedonia).

24 Iulie 1906: Grecii ucid 2 păstori români la Zeligati(Macedonia).

25 Iulie 1876: Se naşte la Iaşi poetul Mihai Codreanu. + 1957.

26 Iulie 1476: Lupta dela Valea Albă(Războeni),în ţinutul Neamţului.

27 Iulie 1906: Grecii ucid 7 români(între ei,o copilă de 7 ani!)din Patacina şi rănesc alţi trei; satul e incendiat.

28 Iulie 1906: Grecii ucid alţi români în satele Gugi şi Oşani(Macedonia).

31 Iulie 1906: Grecii ucid pe păstorul român Gheorghe Leolea din Gramaticova şi rănesc grav pe primarul român din Avdela,Sasamuti.-

4 Aug.1876: Se naşte,la Vicovul de Sus(Bucovina),Ioan I.Nistor. + 1962.

1 Aug.1953: Deţinuţii,de toate naţionalităţile,la Vorkuta(Polul Nord),fac grevă,iar paznicii militari sovietici fac acolo un adevărat masacru.

7 Aug.1413: Papa înfiinţează "episcopia Moldovei",cu reşedinţa la Baia.

13 Aug.1876: Moare Raluca,mama lui Eminescu.

15 Aug.1836: Deschiderea Seminarului din Buzău.

15 Aug.1916: România intră în Războiul Întregirii.

15 Aug.1935: Se pune temelia primului aşezământ românesc din Ierusalim: Biserica "Sf.Gheorghe" şi un cămin.

16 Aug.1956: Moare la Bucureşti,în ţara ocupată,pictorul Theodor Pallady.

18 Aug.1916: Românii trec Dunărea în Bulgaria,pe la Flămânda.

27 Aug.1906: Grecii ucid pe Mihai Ghizara din Livezi(Macedonia).
28 Aug.1906: Grecii ucid alţi români din Lugunţi şi Livezi(Macedonia).
31 Aug.1931: După o luptă crâncenă cu tot arsenalul de abuzuri al "democraţiei"româneşti,tânărul Corneliu Codreanu reuşeşte să învingă la alegerile parţiale dela Neamţ toate partidele,fiind ales deputat cu 11.300 voturi.-

1 Sept.1906: Preotul Moise Balea scoate,în Cleveland,ziarul "America".
1 Sept.1946: Moare George Georgescu.
2 Sept.1836: Deschiderea Seminarului Mitropoliei din Bucureşti.
2/14 Sept.1876: Se naşte,în Cernatul Săcelelor/Braşov,Al.I.Lapedatu.
2-6 Sept.1916: Luptele dela Turtucaia,terminate catastrofal.
2 Sept.1941: Trupele române ocupă uzina centrală de apă a Odesei.
5 Sept.1936: Jandarmii democraţiei româneşti aruncă osemintele ostaşilor căzuţi pentru făurirea României Mari,strânse de legionari de prin văile Carpaţilor în tabăra dela Susai.
8 Sept.1884: Se naşte,în Câmpulung/Muscel,dr.George Ulieru. + 1943.
8 Sept.1926: Moare Vasile Bogrea.
8 Sept.1941: Unităţi române iau parte la luptele dela Anastasiewka şi Mihailowka,pe Nipru.Cad căpitanii Dan Trandafirescu,Const.Velurescu,Ion Stănescu.
11 Sept.1941: Trupele române încep asaltul Dalnicului.
16 Sept.1941: Primele elemente române trec Niprul,pe la Berislav-Kachovka.
18 Sept.1831: Moare poetul Vasile Cârlova.
18 Sept.1941: Moare generalul Alexandru Ioaniţiu.
19 Sept.1882: Se naşte,la Cenade(Alba),Ion Agârbiceanu. + 28 Mai 1963.
21 Sept.1886: Se naşte,în Dobreni-Câmpurel/Ilfov,Vasile Militaru.
24 Sept.1941: Începe bătălia dela Marea de Azov.
25 Sept.1806: Bandele lui Pazvantoglu prădează Oltenia.
26 Sept.1941: Românii cuceresc Filiberta,la Marea de Azov.
27 Sept.1906: Grecii asasinează pe Nicolae Iociu din Gramaticova(Macedonia).
27 Sept.-4 Oct.1916: Lupte grele între Praid şi Sovata.
28 Sept.1876: Moare,la 64 ani,Costache Negri.
28 Sept.-14 Oct.1916: Lupte grele la Oituz.
28 Sept.1916: Moare Nicolae Filipescu.
29 Sept.1916: Cade pe front,la Legheluş,căpitanul Petre Carp.
30 Sept.1916: Cade la Coţi,în munţii Făgăraşului,generalul David Praporgescu.

CRUCEA DIN STEPĂ de Radu Gyr

Strâmb croită din şindrile ciunge,
între vânturi aspre şi sirepe,
zarea într'o coastă o împunge
colbăind-o cu tristeţile din stepe.

Din înalturi,păsări cad năuce
- sdrenţe negre - pe schiloada şiţă.
Numai casca arde,sus,pe cruce,
ca o frunte jupuită de arşiţă.

Fierul ei,julit de vânt,de ploaie
şi de schije şi de moarte,parcă plânge.
Dimineaţa,răbufnind din ududaie,
pune pe metal un chiag de sânge,

şi pe groapă,soarele aprinde
bălării amare şi uscate...
Dar,trudit,cu sacul de merinde
spânzurând de şold,cu arma'n spate,

ars de lunga veghe'n vizuină,
năclăit de humă şi nămoale,
el,ostaş,pe zarea de rugină
lângă cruce pasul şi-l domoale.

Vine din tăceri uraniene
şi din pânda nopţii veninoase,
cu bocancii sparţi,cu mâini osoase,
cu tăciuni tremurători sub gene.

In sfinţenia de foc a dimineţii,
istoviţi,genunchii lui se pleacă
pe ţărâna gropniţii săracă
unde,sterpi,au năpădit scaeţii.

Stă,priveşte crucea aplecată,
împietrit în lânceda lumină...
Mâinile,de zgură şi de piatră,
frământate dârz pe carabină,

i se strâng acum în rugăciune,
pâlpâind ciudat ca o beteală,
în amara stepei uscăciune,
sub un cer de mare oboseală.

Spune şoapte moi ca o mătase
pentru camaradul din ţărână.
Mângâie,cu grele mâini sfioase,
scândura beteagă într'o rână,

lung sărută casca de pe cruce,
se ridică,şterge-o lacrimă din geană,
şi,cu linişte de sfânt şi de icoană,
către zări care ucid se duce...

DESPRE FRAŢII ÎNSTREINAŢI

"A forţa în chip brutal o comunitate să folosească o altă limbă decât cea maternă,înseamnă a o lipsi de orice posibilitate de a-şi duce viaţa în conformitate cu propriile ei deprinderi sociale şi culturale... O astfel de comunitate,lipsită de limba ei proprie,se 'îmbolnăveşte' şi până la urmă moare".

Aceste frumoase şi perfect de valabile cuvinte sunt luate din arsenalul de propagandă,mult prea zgomotoasă,dusă pentru promovarea cauzei minorităţii iugoslave din Austria.Prea bine! Decât că,de vreme ce chestiunea se pune în felul acesta pentru un grup de Sloveni şi Croaţi din Austria -cari,în fond,nu sunt chiar lipsiţi de drepturi de grup etnic alogen-,atunci se pune spontan întrebarea: cum de nu-şi pun autorităţile iugoslave aceeaşi problemă în legătură şi cu Românii din Serbia,cu Aromânii din Macedonia? Aceştia,fiind lipsiţi total de orice drept etnic în statul multinaţional iugoslav,nu sunt ei într'o măsură mult mai mare expuşi "etnocidului" decât slavii din Gradişte şi Carintia?

In Serbia încă şi astăzi se ia în serios o teorie veche,şovinistă,potrivit căreia Românii,atât de numeroşi acolo,n'ar fi altceva decât sârbi care aşa,la un moment dat,şi-au însuşit nişte cuvinte româneşti,stricându-şi limba lor de altădată! De această teorie s'a prevalat un anume Nikola Petrović,sârb şovinist,originar din România dar stabilit demult în Iugoslavia,- susţinând faţă de autorităţi,bine intenţionate la un moment dat în privinţa drepturilor timocenilor,că aceştia,crăinenii,homolienii,fiind sârbi "vlahofoni",nu trebuie să aibă şcoală în graiul lor,chipurile "corcit".Mai cităm un argument adus tot în folosul cauzei minorităţii slave din Austria,la fel de valabil pentru Românii amintiţi,cu toţii consideraţi "Vlasi": "De regulă,mână'n mână cu oprimarea limbii merge şi oprimarea pe plan economic,social şi cultural".

Iugoslavii se interesează de soarta conaţionalilor lor din Ungaria,România, Austria,până şi de vreo trei sate de dalmaţi aşezaţi de câteva veacuri undeva prin Italia de sud,ignorând totodată problema de acasă a tuturor "Vlasilor". Aidoma procedează,în privinţa acestora din urmă,şi autorităţile din România, dând astfel tot concursul lor politicii de "etnocid" a "Valahilor".

* Un confrate corespondent îşi exprimă speranţa,în "Vatra"(nr.2/1976,pag.4), că prof.Radu Flora şi alţii din comisia de folclor dela Panciova vor "descoperi" ceva folclor şi pe la Românii timoceni.Noi,fiind în cunoştinţă de cauză,putem să afirmăm că: nu! Nu vor descoperi şi nici nu vor căuta! Cu mai mulţi ani în urmă,câţiva timoceni au încercat să-şi dea copiii la şcoala din Vârşeţ,ca să nu se înstreineze cu totul de neam,instruindu-se în altă limbă decât cea maternă; au fost însă repudiaţi de către cei dela Panciova,dintr'un defetism mult prea zelos.De unde se vede că dezinteresul e deliberat! De studiul graiului timocenilor din partea intelectualilor români dela Panciova-Zreneanin,nici vorbă! Tot astfel,interesul pentru folclorul atât de bogat al timocenilor este un tabu, mai mult auto-impus decât impus de către vreun for.(Sub acest raport,se trage cu ochiul spre orientarea celor din RSR,cari pe Românii din Serbia şi Bulgaria îi sacrifică total).Zisa "prudenţă" a lor a devenit o laşitate.Cum s'ar explica, altfel,faptul că o piesă de preţ a folclorului timocean este valorificată nu de către un specialist român,ci de către sârbul D.Nedelkovici? Acest binecunoscut profesor găseşte un adânc sens în balada "valahă" intitulată: "Strigă fata Sârbului,strigă la-a Rumânului".In această creaţie timoceană mai nouă este cântată bombardarea Bucureştiului şi Ploeştilor în 1944 (narată deci de către un rapsod sud-dunărean!),precum şi aspecte din lupta dela Stalingrad,din care cităm: Pe-unde mama a umblat,/ pe fraţii mei a cătat/ pe front,pi la Stalingrad,/ unde cu ruşii se bat!/ Şi mi-a mers din cruce'n cruce/ şi tot cătându-i aşa,/ găsi o cruce-aplecată,/ să puse pe plâns de-odată...

Iată,deci,poziţie de cărturar integru,a cărui pildă,demnă de toată admiraţia,lasă,se pare,indiferenţi pe cei dela Panciova,recte R.Flora şi ceilalţi.

Există totuşi o explicaţie pentru fapta pozitivă a prof.universitar sârb dr.Dušan Nedelković.Anume,după cum dânsul însuşi a mărturisit,de mic copil a fost alăptat de o româncă din părţile Moravei.Dela aceasta a ştiut el şi graiul "valah",în copilărie.Acum,la vârstă înaintată,nu mai vorbeşte acest grai,ci doar îl înţelege.Inţelege însă totodată,drept o datorie pioasă faţă de acea româncă,doică a sa din copilărie,să valorifice ceva din folclorul exprimat în limba ei.Ceea ce români de-ai noştri,născuţi din ambii părinţi români,socotesc - ce trist! - că nu e cazul s'o facă.

* La Bucureşti a avut loc un simposion despre poetul şi revoluţionarul bulgar Hristo Botev.S'au spus multe; nu însă şi "amănuntul" important: că ceata de răsculaţi bulgari,comandată de Botev,trecând din România în Bulgaria,la 17 Mai 1876,n'a fost întâmpinată acolo de "masele" de bulgari,cum îşi făcea iluzia, ci a întâlnit pe unul dintre locuitorii,numai români,dela Kozlodui,care nu ştia o boabă bulgăreşte.Cruntă dezamăgire,pentru necunoscătorii configuraţiei etnice a propriei ţări! Mai mult: în timp ce "tozi vla" ("acel român") şi-a văzut în continuare de treburile lui,conaţionalii bulgari,mai din interior,ai poetului, l-au denunţat numaidecât turcilor şi astfel poetul,la 20 Mai,pieri.Această necunoaştere - sau... voită ignorare - a prezenţei masive a elementului etnic românesc în regiunea Vidinului se profesează până în prezent din partea bulgarilor.In anii din urmă,un profesor bulgar,căutător zelos de "urme" bulgăreşti pe la Popeşti-Leordeni (lângă Bucureşti),nici "nu auzise",în schimb,că există limbă română prin nord-vestul ţării sale.Recensământul efectuat anul trecut în Bulgaria a găsit,vorba unui reporter strein,peste tot "numai bulgari".In particular poţi smulge dela vecinii noştri mărturisirea că există la ei şi ceva bulgari... "turcofoni".Ştim din contacte directe că la fel şi românii din Bulgaria sunt socotiţi "bulgari vlahofoni".De aceea,pe semne,"vlahofonul"dela 1876 nu înţelesese nimic din cele ce-l întreba şi ce-i spunea Hristu Botev...

Cât despre concepţia forurilor ştiinţifice "sud-est europene" îndoctrinate dela Bucureşti,sub egida cărora s'a ţinut simposionul respectiv,ea e atât de "înaltă" şi scrutătoare de orizonturi "largi",încât nu mai poate vedea şi nişte "minuscule" probleme româneşti de prin Balcani: unele aci,peste Dunăre!

Sava Gârleanu

PĂRINŢII de Ioan Alexandru

Pe dealul Transilvaniei sărac
Părinţii mei cărunţi mi se arată
Ca două stele umblă pe pământ
Sub cerul blând de toamnă luminată.

Tata cu desagele de sărbători
Pline cu grâu,aloe şi cu ceară,
De ziua morţilor se duce'ntre păduri
Să-şi pomenească moşii de sub ţară.

Mama îmbrobodită în năfrămi
Pe urma lui cu busuioc în mână
Opinca scârţâie în brumă pe mirişti
Satu-i în cer ca oile în lână.

Frigul albastru frige pe obraz
Ochii căprui ai maicii lăcrimează,
Un pelican de purpură deasupra lor
Işi leagănă aura la amiază.

&& După ultimele informaţii,fraţii dictatorului sunt aciuaţi astfel: Ilie Ceauşescu,profesor la Academia Militară; Ion Ceauşescu,ministru adjunct la Agricultură; Florea Ceauşescu,redactor la "Scânteia"; Marin Ceauşescu,mare mahăr la o ambasadă; Nicoară Ceauşescu,şef al gărzilor civile din Capitală.(FRP)

&& S'a stins înfine,la 9 Septembrie,şi prea puternicul Mao."Le Monde" a tămâiat pe 5 coloane pe "marele maestru al proletariatului internaţional,al naţiunilor şi al popoarelor oprimate"! Alte ziare au scris la fel.Şi dacă ucigaşul a peste 50 de milioane de chinezi e "mare"(cum "mare" era,pentru o anumită presă,şi groparul imperiului britanic),noi preferăm să rămânem cât mai "mici" cu putinţă...

&& Printre cei ce au semnat cererea de admitere a Angolei la Naţiunile Unite este şi Ceauşescu; carele,semnând,ştie totuşi perfect,acest apostol al independenţei popoarelor,că Angola e înţesată de trupele lui Castro! Dar lumea a observat deja grosolănia şmecheriilor sale: în ultimul timp,tot mai rar se vorbeşte de acest caraghios,devenit celebru cu teoria coexistenţei,la acelaşi popor,a robiei cu independenţa!

&& "Libertatea",organul Românilor din Jugoslavia,scris româneşte deci,vorbeşte de "drepturile slovenilor din Austria,încălcate".Să nu fi ştiind aceşti români,că fraţii lor români din Valea Timocului şi Macedonia,câteva sute de mii, n'au niciun fel de drepturi?...

&& In F.R.P. din 29 August,careva se arată extaziat de "actul istoric"dela 23 August: "Ne-am suit pe gardul Palatului şi strigam nebuneşte,fâlfâind batistele: Hurra,Trăiască Regele!".In numărul următor al FRP,"istorica zi" e însă arătată ca "ziua începerii calvarului poporului român"...

&& Orhestra de muzică populară "Lira" din Torac,în Banatul înstreinat, a împlinit,în primăvară,50 de ani de existenţă.

DIN ZIARE, CĂRŢI, REVISTE

* Agenţia "China Nouă", Peking, 16 Sept.: Societatea sovietică e mai rea ca cea americană, în ce priveşte fie exploatarea propriei populaţii, fie exploatarea şi agresiunea în streinătate. Aşazisa societate a socialismului avansat al clicii lui Brejnev nu-i decât un imperialism extrem de reacţionar, decadent şi muribund, acoperit de frunza de smochin a "socialismului" în care muncitorii şi ţăranii sunt supuşi unei represiuni fasciste fără scrupul şi exploataţi de o bandă de capitalişti burocrato-monopolişti.

URSS-ul vrea să ajungă şi să întreacă ţările capitaliste cele mai avansate. Inchipuiţi-vă o ţară care depinde pentru aprovizionarea alimentară de "capitalismul avansat", cu populaţia ce bea koka-kola "capitalismului avansat", ascultă muzica pop a "capitalismului avansat", dansează "Rock and roll"-ul "capitalismului avansat" şi care, în plus, se bucură de toate acestea graţie banilor luaţi cu împrumut dela "capitalismul avansat": nu e aceasta o ţară în adevăr "avansată"?

Există desigur sectoare în care URSS-ul a ajuns în adevăr şi a şi întrecut cealaltă supraputere, Statele Unite. A ajuns-o de pildă în câmpul înarmării, iar numericeşte forţele sale armate reprezintă azi dublul celor americane, ajungând şi cea mai mare exportatoare de arme din lume. Forţa numerică a trupelor sale dislocate în alte ţări depăşeşte pe a celor americane; URSS-ul se poate fălì în plus cu un mai mare număr de închisori, lagăre de concentrare şi spitale psihiatrice, iar reţeaua sa de poliţie şi servicii secrete e cea mai importantă; exploatarea şi opresiunea muncitorilor din URSS e mai insidioasă şi mai lipsită de scrupul; agresiunea, expansiunea, exploatarea şi jaful în streinătate sunt mai bogate şi mai fără frâu.-

* Petre Ghiaţă, Atatürk, Bucureşti 1975: In viaţa unei naţiuni, principiile de conducere au valoare numai în măsura în care realitatea socială, în complexul ei, poate fi transformată şi ameliorată pe temeiul acestor principii. Punctele programatice, oricât de minunat şi sugestiv formulate, rămân în domeniul valorilor abstracte, alimentând imaginaţia maselor, dacă nu pot trece în cadrul înfăptuirilor temeinice. Cine cunoaşte limitele potenţelor omeneşti în dramaticul proces al existenţei, ştie că realitatea se lasă greu prinsă în calapoadele croite de imaginaţia şi voinţa noastră, iar când se încearcă, printr'un efort excepţional, stâlcirea ei, realitatea se răzbună la cel dintâi prilej propice, sfărâmând tiparniţele nefireşti... O revoluţie -spunea Kemal-, chiar esenţialmente naţională, sfârşeşte în aventură, dacă ideile ei de bază nu trec treptat în concret, devenind realităţi trainice. Lupta şi jertfele nenumărate, impuse de faza iniţială a unei mişcări în vederea obţinerii biruinţei, trebue să se materializeze îndată după victorie în construcţia socială. O atare metodă trebue însoţită de împlinirea unor imediate nevoi cotidiene, pentru că altfel ar fi o sinistră glumă să dai sfaturi şi să formulezi reforme pentru un popor care tânjeşte după o bucată de pâine, neavând siguranţa zilei de mâine. Idealurile morale şi politice sunt lipsite de sens convingător, dacă nu se realizează un minimum de bunăstare pentru toţi. Nu poate fi fericit conducătorul căruia zilnic îi trec pe sub fereastră prea mulţi nefericiţi. De aceea, datoria primordială a unui conducător vrednic de acest nume este ca, ţinând seamă de năzuinţele poporului său, să făurească laolaltă un climat social accesibil satisfacţiilor şi bucuriilor vieţii.-

* Marin Preda, Delirul, Bucureşti 1975: In timpurile moderne învingătorul nu vine numai cu armatele sale şi îţi ocupă teritoriul. El nu se mulţumeşte, cum spune poetul, să-ţi ia pâinea din vatră, fructele de pe crăci şi de pe araci, stupii de albine din grădină şi să-şi pună nara la izvoarele pământului tău şi să le soarbă din adâncuri bogăţiile... El aduce cu sine, în spatele frontului, arhive în care fiecare om al ţării tale a devenit o simplă fişă în dreptul căreia e scris ce trebuie să i se întâmple; liste minuţios întocmite de persoane care trebuesc imediat arestate şi executate; liste de persoane care trebuesc executate ceva mai târziu; liste de persoane care trebuesc spânzurate abia după aceea; teroarea trebue să vină în valuri, în urma fiecărui val o pauză şi impresia liniştitoare că totul s'a terminat. Şi tot astfel până ce vor deveni simple abstracţiuni ale neantului oamenii tăi politici de frunte, oamenii care sunt mândria naţiunii tale, oamenii de cultură vestiţi, scriitori şi artişti. Totul e calculat dinainte, în cancelarii şi birouri cu ferestre mari, în timp ce lumina zilei bate în geamuri, lumina fizică, simbol al frumuseţii vieţii pe pământ. Iar într'un

furgon special sunt aduse,pentru restul populaţiei căzută în robie şi a cărei elită nu va mai exista,cartelele,şi ele imprimate din timp...

* "Solia",Detroit,Iunie 1976(în legătură cu agitaţiile ungureşti):

Fără nicio îndoială că în faţa pericolului de desmembrare a teritoriului românesc toţi Românii gândesc la fel.Datoria primă de apărare a acestui teritoriu rămâne însă în responsabilitatea guvernului dela Bucureşti.Am vrea să vedem deci acest guvern ducând acţiunea de lămurire şi de documentare a drepturilor româneşti asupra Ardealului şi... a Basarabiei şi Bucovinei.Am vrea să vedem pe reprezentanţii diplomatici ai României preocupaţi mai mult de soarta României decât de cea a exilaţilor cari au ales lumea liberă.Am vrea să vedem guvernul dela Bucureşti trimiţând în America pe Marele Rabin Moshe Rosen să se asigure de sprijinul organizaţiilor evreeşti împotriva iredentismului în loc ca să-l trimită să facă declaraţii mincinoase împotriva episcopului nostru.Şi,mai presus de toate,am vrea să vedem guvernul dela Bucureşti încetând acţiunea de subminare a organizaţiilor noastre române americane.Tovarăşii dela Budapesta, ca de altfel şi din alte ţări comuniste,n'au făcut greşala de a se lupta cu cetăţenii de dinafara graniţelor lor,cum au făcut comuniştii din România.Orbiţi de fanatismul lor ideologic şi mânaţi de dorul de răsbunare,reprezentanţii guvernului dela Bucureşti în lumea liberă n'au avut preocupare mai mare decât aceea de a distruge pe oricine nu se încovoaie ori nu-i laudă.Chiar pe deasupra diferenţelor ideologice,comuniştii trebuiau să înţeleagă că în special comunităţile Românilor din America sunt un capital naţional care poate fi de folos şi naţiei de acasă.In loc însă ca să se lupte cu Ungurii iredentişti şi cu gazetarii cari aruncă cu noroi în poporul român,comuniştii români s'au luptat şi se luptă cu Episcopia din America,cu Uniunea şi Liga,ori cu familiile muncitorilor noştri,ca să le ducă moştenirea în România.-

* Ioana Maria Nicolau-Munte,23 August 1944,în "Exilul solidar",New York, Aug.1976: Reprezentarea ţărilor captive nu era o misiune diplomatică sau de figuraţie,ci o misiune de protest,de luptă activă împotriva regimului comunist şi a imperialismului sovietic,care ameninţă tot mai grav Europa şi întreaga lume. Deoarece a lipsit în exilul românesc o astfel de reprezentare unică,recunoscută de o majoritate şi ca atare susţinută efectiv,care să fi coordonat şi stimulat lupta românească,această sarcină au îndeplinit-o numai unele organizaţii naţionale independente,grupări din diferitele ţări adoptive şi îndeosebi ziariştii şi scriitorii români modeşti dar inimoşi,care nu s'au refugiat în literatura academică şi neutră,ci au atacat pe plan politic problemele,întreţinând consecvent şi cu sacrificii personale flacăra protestului românesc,pentru a mai trezi atenţia lumii asupra soartei noastre.In fapt toţi aceştia au reprezentat şi reprezintă interesele poporului român şi ale exilului.ACEŞTIA SUNT EXILUL şi nu acei români care şi-au însuşit statutul de refugiat politic pentru ca apoi să dispară în anonimat,fără nicio contribuţie activă la viaţa exilului,fără să se mai ştie care şi pe unde se află.

De aceea credem că un nou program de reprezentare a României în exil ar fi realizabil şi viabil numai cu concursul acestor forţe vii,a exilaţilor vechi şi noi care prin activităţile lor anticomuniste fără echivoc au dovedit că fi doare cu adevărat şi pun suflet în apărarea cauzei ţării şi neamului.Deasemenea e bine să se ştie de pe acum că: un nou comitet care ar revendica autoritatea de reprezentare şi s'ar intitula "naţional",în care ar apare oameni care nu au fost prezenţi în lupta exilului,care nu s'au exprimat politic niciodată împotriva regimului şi situaţiei din ţară,sau oameni care ar avea vreo înclinaţie spre compromisuri,toleranţă şi dialoguri cu regimul comunist,nu numai că nu va avea adeziunea unor exilaţi care au venit aici după închisorile şi persecuţiile suferite în RSR,dar va fi contestat permanent de către aceştia faţă de guvernele streine şi orice foruri de audienţă internaţională.Nu vom privi şi accepta cu pasivitate ca,în numele suferinţei trăită de noi,să mai vorbească cineva care nu ar avea dreptul,competenţa,convingerea şi abnegaţia cerute neapărat de situaţia cu adevărat tragică din ţară.Nu vom accepta ca vreun spirit de capitulare faţă de cei puternici,de împrejurări sau raţiuni oportuniste,să mai vorbească în numele Naţiunii şi al nostru.-

&& La Montreal/Canada a avut loc,la 31 Iulie-2 August,al 4-lea Congres al Limbii Române,prezidat de vechiul luptător naţionalist,ing.Gh.Popescu-Botoşani,care a şi ţinut o însufleţită cuvântare.-

NOTE ŞI COMENTARII

* Din cugetările lui Gâgă.- Furios pe exemplarul gest al guvernului suedez, care a refuzat să primească pe reprezentantul unui guvern ce "nu-şi ţine angajamentele,"ca Macovescu,Ceauşescu i-a ars un discurs plin de... originalităţi, în care a cătat să se "explice".Refugiaţii? "sunt nişte trădători de ţară",sentenţiază el.Dacă n'ar avea migrenă după fiecare efort mintal,Ceauşescu ar trebui însă să reflecteze: de ce Jugoslavia,de pildă,nu are "trădători de ţară"? Pentru simplul motiv că acolo toţi au paşapoarte,iar dacă cineva nu se mai întoarce,asta e o treabă personală şi nu de Stat.Şi mai există în Jugoslavia şi proprietatea particulară,aşa că,nefiind acolo mizeria din România,oamenii n'au de ce să-şi ia lumea'n cap!- Intregirea familiilor? "Nu e vorba de întregirea familiilor,ci de desrădăcinare.Locul fiecărui cetăţean român,indiferent de naţionalitate,e în România",proclamă Ceauşescu,vrând să-şi justifice şi refuzul de a lăsa pe Saşi să plece.Dar cum stăm cu înţelegerile internaţionale,semnate şi de el,care permit oricărui om să meargă unde-i place?

"Există persoane care numai din cauza profitului se căsătoresc cu streini şi vor să plece",mai spune Ceauşescu,mărturisind astfel deschis starea de sleire în care a adus nefericita noastră ţară.Crezându-se şiret,el se arată preocupat de soarta româncelor ce vor să plece la bărbaţii lor,streini: ele ar trebui, zice el,"să aibă acolo garanţii de lucru sigur"... şi ar mai trebui,"după tradiţia română",când se mărită cu streini "să aibă consimţământul părinţilor"(care stau sub presiunea miliţienilor); oricum,"problema trebue privită în cadrul umanismului revoluţionar şi al convenţiilor"; dar umanismul comunist e întrecut până şi de al canibalilor,iar convenţiile - când le-a respectat Ceauşescu?...

Aflându-se în câmpul politicii... externe,Ceauşescu a mai ţinut să facă o afirmaţie,care arată şi mai clar cât valorează "independenţa" cu care a împuiat capul diplomaţilor: "Ţin să declar,încheie el,că România n'are niciun fel de problemă teritorială sau de altă natură cu Uniunea Sovietică şi nici cu celelalte State vecine".Noroc numai că el nu este România,pe care o călăreşte cu singurul titlu de "albanez" al lui Brejnev!

* Paraléle.- Cei mai mari bărbaţi de stat produşi de neamul lui Mihai Viteazul şi al lui Eminescu în secolul al XX-lea au fost,incontestabil,Năică Ceauşescu şi Horică Sima.Intre ei sunt unele ciudate asemănări,dar şi deosebiri. Ambii sunt la fel de "mari",şi la fel de indispensabili existenţei neamului: fără ei,zadarnic ar fi fost drumul lui Traian la Sarmisegetuza,zadarnică lupta de 20 de veacuri pentru supravieţuirea neamului.E caşicum Creatorul,după ce a făcut pe om,ar fi uitat să-i sufle viaţă...

Punând alături pe cei doi matadori,constatăm că amândoi au apărut din beznă, cu origină extrem de obscură: "fii din popor",cum ar fi spus răutăciosul de Caragiale.Dar pe când Năică a practicat înţelepciunea populară,pândind cu harnică răbdare petrecania lui Dej,Horică s'a cam iuţit la "glorie",forţând mâna lui Antonescu: cu rezultatele care se ştiu.Ambii sunt teribil de inculţi,fugind de carte ca dracu de tămâie.Şi pricina a fost aceeaşi: preocuparea pregătirii viitorului.Băiat sărac,într'o casă împovărată de copii,Năică a intuit că,pentru nemăsurata sa ambiţie,cu cartea nu faci mare brânză şi că-i mai bine să te prepari "în particular",iar locul cel mai indicat de parvenire nu-i altul decât Capitala.S'a îndreptat deci într'acolo,şi s'a "preparat" cu atâta râvnă încât a nemerit direct la puşcărie! Horică,a reuşit să ajungă la liceu,dar cartea din program te învaţă nişte virtuţi cu care nu ajungi departe.Dacă n'a aprofundat deci cartea,a "ros" în schimb romanele de aventuri,admirabile unelte de dilatare a închipuirii... Titraţi însă au ajuns amândoi: căci Horică a reuşit,nu se ştie cum,să smulgă evreului Candrea Hecht un titlu de licenţă; iar lui Năică,odată ajuns "mare",nu i-a mai fost greu,cu ceva hatâruri neguştoreşti,şi vacanţe pe gratis la Mangalia,să obţină dela toate universităţile din lume câte doctorate a poftit,pentru el şi pentru toată şatra din Scorniceşti.

Altă asemănare ar mai fi că ambii au fost pompaţi în sus de influenţe din afară,parvenind însă interior peste mormane de cadavre.E drept că cimitirele sunt singura industrie ce-a prosperat sub actuala ocupaţie,dar trebue observat că Ceauşescu s'a"limitat" la duşmanii săi,adică la cei ce,opunându-se îngenuncherii ţării,luptau pentru independenţa şi suveranitatea ei,lucru cu totul insuportabil pentru ienicerul Moscovei; în timp ce Sima şi-a împins în groapă pe

înşişi şefii săi,pe înşişi fraţii săi de luptă! Dacă adăogăm că,în ce priveşte viaţa casnică,încă n'a răsuflat nimic din partea lui Năică,deplin satisfăcut de graţiile academicienei Leana,în timp ce dosarul ruşinilor lui Sima e cunoscut de toată obştea,e clar că diferenţele sunt în favoarea Ceauşescului...

* Naţiunea nefavorizată.- Aprobându-se lui Ceauşescu clauza naţiunii favorizate,dl Drăgan s'a repezit să treacă pe la nasul Românilor pribegi mirosul de friptură.Un acolit al său,N.Baciu,îndeamnă în "Europa şi Neamul Românesc" (Oct.1975) pe fraţii de peste Ocean să facă acum,când "mărfurile româneşti trebue să ia drumul Americii","o echipă economică specială",căci "pionii comerţului românesc în Statele Unite trebue să fie români din America,independent de sentimentele lor politice sau divergenţele lor ideologice cu conducerea de azi a României".Păi tocmai aici e buba: deoarece,neavând ţara nici umbră de folos din aceste relaţii comerciale,singura consecinţă a participării unor refugiaţi la spurcatul comerţ ar fi beneficiile personale şi scoaterea lor din luptă: căci n'ar mai avea cum atacă un regim care-i îngraşe...

* Confuzii volte.- Agenţii lui Ceauşescu în lumea liberă se străduesc să identifice ţara cu regimul,explicând celor slabi de înger că,cine atacă banda de unelte ale Moscovei,atacă... România! După originala logică a Ceauşescului, jandarmii n'ar trebui să mai aresteze pe spărgători,ca să nu insulte casele prădate! Noi nu cunoaştem un singur luptător care să fi atins măcar cu o floare Patria,dar toţi au dat cu sete în borfaşii aduşi de furgoanele Moscovei ca să extermine o naţiune!

Natural,"fineţea" şmecheriei nu poate scăpa celuilalt matador al excrocheriei dialectice: afirmă,în adevăr,acoliţii lui Sima,că cine se încumetă cu vreo vorbuliţă nu tocmai academică la adresa fostului şef de ruşinoasă memorie,e contra... Legiunii! şi că,în tot cazul,obstacolează unitatea frontului de luptă contra comunismului.Aici trebue arătat că legionarii au de dus,paralel cu lupta contra ocupantului,o dureroasă acţiune de limpezire internă a Mişcării.E o dramă"de familie",care se vindecă încet,şi orice amestec al unor publicaţii nelegionare în acest proces ţine de necuviinţă.

Câmpurile sunt deci distincte,şi dacă Sima ţine să le amestece,e în speranţa,vană,de a mai ţine câţiva ciraci,subdesvoltaţi moral,pe lângă el,ameţiţi, cumva,de verbalismu-i tricolor; cum vană i-a fost şi încercarea cu echipa Tănase, când zadarnic a sperat că sgomotul gloanţelor dela Jilava va acoperi ecoul,rău mirositor,al "dosarului" ce se profila la orizont.Nimeni nu-l împiedică să se agite cât o vrea; căci,de luptat,n'a luptat niciodată,decât prin... delegaţie; iar dela publicarea "dosarului" n'a mai mers nici aşa,căci nimeni n'a mai fost dispus să moară pentru "gloria" unui şef ce,în acelaş timp,se ţinea de coţcării amoroase prin casele ce-l găzduiau.Moţa şi miile de camarazi au căzut pentru o Românie curată şi strălucind ca soarele şi nu pentru a înlesni unui descreierat haremuri; pentru o Legiune de sfinţi şi de eroi şi nu de deşuchiaţi! Sima,şef?... Dar ce-are pupăza asta comun cu şoimul de pe stindardul Legiunii?...

* Nedumeriri.- Printre norocoşii ce-au reuşit să abandoneze ţara,din pricina lipsei de libertăţi şi a mizeriei,se numără şi dl Octavian Buhociu.Spre deosebire de alţii însă,cari folosesc libertăţile de aici doar pentru chiverniseală personală,dl Buhociu a crezut,onest,că mai are şi o datorie faţă de cei rămaşi acasă; astfel,paralel cu adâncirea studiilor,d-sa a publicat şi serioase articole de stigmatizare a iadului lăsat în urmă.

Iată însă că "Luceafărul"din 28 Februarie publică un interviu cu dl Octavian Buhociu,din care aflăm că d-sa se află în acea vreme pentru a treia oară în "România,ţara lui" şi că e "preocupat de descoperirea celor mai bune căi de valorificare a marelui interes pe care succesele României de azi le-au trezit pentru tot ceea ce este realitate românească"! S'ar putea ca această declaraţie să fi scos-o publicaţia "din buzunar": în acest caz,e obligatoriu să ne aşteptăm la un protest,dârz şi răspicat,al d-lui Buhociu.S'ar putea,iarăşi,ca declaraţia să fie autentică,în care caz ar fi obligatoriu să credem,dată fiind cunoscuta onestitate a d-lui Buhociu,că'n ţară lucrurile s'au normalizat,oamenii bucurându-se acum de toate libertăţile şi bunăstare.Dar atunci,dl Buhociu e obligat,ca unul care le-a văzut cu ochii,să ne arate şi nouă în ce constau schimbările produse: pentru ca să ne schimbăm şi noi fioroasa impresie,dedusă şi din articolele sale dela venirea în lumea liberă.Căci şi noi ne iubim patria,şi n'am vrea,din

ignorarea progreselor înfăptuite acolo, să urîm pe nedrept pe vrednicii și luminații ei conducători, continuând a-i defăima. Adăogăm că, odată lămuriți, vom denunța drept calomniatori ai regimului pe toți cei ce ne cer pâră și aspirine, sau lame mai ca lumea; pe toți cei ce refuză să ne vadă, pretextând că nu li se dau pașapoarte...

* Căpetenii și slugi. - Publicațiile lui Ceaușescu se străduesc să-și umfle patronul la dimensiuni planetare, sarcină la care adjectivele existente s'au dovedit cu totul insuficiente. In realitate, noi n'am fi avut nevoe de semizei; la cârma corăbiei românești în furtuna de azi ne-am fi mulțumit cu un om normal, chibzuit, echilibrat; dar, de unde nu e, nici Dumnezeu nu cere. Ceaușescu, șef? El, care a pus o nație la teasc, în timp ce personal a întrecut, în lux, pe toți maharajahii la un loc? Dacă era nevoe de sacrificii pentru industrializarea țării, cum predică el, un șef adevărat ar fi fost cel dintâi care să dea exemplul. Un tată de familie nu se îmbuibează, când copiilor le numeri coastele. Șef a fost un Alexandru Macedon, care, în timp ce străbătea cu oastea o pustie și trupa suferea de sete, iar careva i-a adus o cană de apă, - marele conducător, luând-o, a vărsat-o în nisip, în fața ostașilor: căci, dacă nu era pentru toți, n'a vrut nici el să bea. Așa și-a electrizat el oastea, de-a putut face legendarele isprăvi. Șef a fost Corneliu Codreanu, care, în tabere, dormea pe aceleași paie cu camarazii și mânca aceeași ceapă cu mămăligă. La o adunare județeană, în Corbii de pe Râul Doamnei (August 1937), la care participau, cu inginerul Clime și Victor Gârcineanu, mai multe sute de legionari, preotul locului a venit să invite la masă căpeteniile. Dar aveți mâncare pentru atâta lume? a întrebat inginerul, făcându-se că nu pricepe. Nu! a răspuns preotul, dar puteți veni vreo zece căpetenii. Atunci părinte, i-a răspuns dl Clime, aduceți mai bine un coș de castraveți și pâine. Și toată lumea a mâncat, pe iarbă, castraveți, brânză, roșii și ceapă verde. Șeful taberei dela Călinești (Muscel), nu numai că muncea la rând cu toată lumea, dar dormea pe paiele din cort, alături de camarazi, deși locuia la câțiva pași de acolo! Și așa a fost în toate taberele legionare.

Ceaușescu, șef? E tipul jegosului parvenit, care în timp ce cere sacrificii în dreapta și în stânga și a pus la jug o țară întreagă, pentru el și-a cumpărat, cu banii țării, cel mai scump avion de pe glob, are palate ca'ntr'o mie și una de nopți, se îmbuibă din magazine rezervate, umblă după doctorate nemuncite și-și îmbracă țiganca mai abitir ca șahul Persiei! Dar bășica o să se desumfle oa odată...

Radu Cornățeanu

CÂNTECUL POTIRULUI de Nichifor Crainic

Când holda tăiată de seceri fu gata
Bunicul și tata
Lăsară o chită de spice'n picioare
Legând-o cucernic cu fir de cicoare,
Iar spicele'n soare sclipeau mătăsos
Să'nchipue barba lui Domnu Hristos.

Când pâinea'n cuptor semăna cu arama
Bunica și mama ...
Scoțând-o sfielnic cu semnele crucii,
Purtau parcă moaște cinstite și lucii.
Că pâinea, dând abur cu dulce miros,
Părea că e fața lui Domnu Hristos.

Și iată potirul la gură te-aduce,
Isuse Hristoase, tu jertfă pe cruce,
Hrănește-mă, mană de sfânt Dumnezeu.
Ca bobul în spice și mustu'n ciorchine
Ești totul în toate și toate prin tine,
Tu, pâinea deapururi a neamului meu.

Din coarda de viță ce'nfășură crama
Bunica și mama
Mi-au rupt un ciorchine,
spunându-i povestea.

Copile, grăiră, broboanele-acestea
Sunt lacrimi de mamă, vărsate prinos
La caznele Domnului nostru Hristos.

Apoi când culesul de struguri fu gata
Bunicul și tata
In joc de călcâie zdrobind nestemate,
Ce lasă ca rana șiroae'nspumate,
Copile, grăiră, e must sângeros
Din inima Domnului nostru Hristos.

Și iată pôtirul la gură te-aduce,
Isuse Hristoase, tu jertfă pe cruce,
Adapă-mă, sevă de sfânt Dumnezeu.
Ca bobul în spice și mustu'n ciorchine
Ești totul în toate și toate prin tine,
Tu, vinul deapururi al neamului meu.

Podgorii bogate și lanuri mănoase,
Pământul acesta, Isuse Hristoase,
E raiul în care ne-a vrut Dumnezeu.
Privește-te'n vie și vezi-te'n grâne
Și sângeră'n struguri
și frânge-te'n pâne,
Tu, viața deapururi a neamului meu.

"Gândirea şi gândirismul"

Aşa se intitulează lucrarea lui D.Micu, de meserie profesor universitar la Bucureşti. Volumul, publicat în colecţia "Momente şi Sinteze, impresionează din multe puncte de vedere. Mai întâi ca dimensiune: cu prefaţă, interfaţă, conţinut şi posfaţă, peste 1040 de pagini. Tirajul, impune şi el: 4210 exemplare broşate, într'o ţară unde economia de hârtie este de câţiva ani indecentă. Desigur cam o mie de exemplare au luat calea Occidentului, din moment ce corespondentul nostru din Paris posedă singur şase exemplare.

O impresie deosebită face, oricărui intelectual român, de-acasă şi de peste hotare, titlul, căci ştim cu toţii, şi cei de acolo şi cei de-aici, ce înseamnă un curent spiritual în cultura românească. Şi ţinem să subliniem termenul de "spiritual" ce se confundă aproape total cu acela de "Gândire şi gândirism". Dar cea mai sufocantă surpriză o ai când citeşti cartea: ai imediat impresia unui ierbivor care, în loc să-şi pască buruienile şi lăptucile ce formează hrana lui naturală, vrea să se hrănească numai cu idei - la care, dată fiind condiţia lui patrupedă, nu ajunge. De aceea, flămând, ciupeşte, ciunteşte, ciopârţeşte, stâlceşte şi împunge peste tot: şi curente literare şi idei naţionale şi credinţe religioase sau laice. Din când în când -sunt, doară, 1042 de pagini!-, ca să nu apară prea mic îşi mai dă câte un "eu" sau "noi". Nimic din ce nu se află în jgheabul de pleavă marxistă, ce formează hrana lui zilnică, nu este bun şi deci nu-l poate rumega în linişte. Nici cronicarii, nici şcoala ardeleană, nici junimismul, poporanismul, semănătorismul, dar mai ales gândirismul, el nu le poate paşte în tihnă. Şi nici pe alţii care au reprezentat aceste idei româneşti, sau cari au aderat la ele ca români.

Pentrucă nu facem decât scurtă semnalare a voluminosului şi puturosului produs, ne limităm să reproducem două fraze: "Gândirismul în înţeles literal nu înseamnă nimic"; sau: "Departe de a fi fost o emanaţie a spiritualităţii româneşti sănătoase, gândirismul a fost, în aspectul filosofico-ideologic, o excrescenţă parazitară a ei, o cangrenă în cultura naţională". Să rămânem la aceste citate, pentru a nu-l pune pe Micu în dificultăţi grave şi periculoase pentru comoda lui carieră de profesor universitar şi critic literar recunoscut în România ocupată. Şi bine plătit. Şi punem punct notei de faţă, pentrucă ştim că în Occident se pregătră un studiu asupra "Gândirii şi gândirismului", studiu nemarxist, adică serios, scris de foşti "gândirişti" şi antigândirişti şi de alţi intelectuali români cari sunt îndreptăţiţi să-şi spună cuvântul. Volumul nu are dată planificată şi nici pagini numărate: pot fi 1000 sau 2000. Va fi scris în mai multe limbi. Aici în streinătate o mână de intelectuali români luptă pe viaţă şi pe moarte (voi le ziceţi trădători şi renegaţi) cu duşmanii neamului şi culturii româneşti. Iar lovitura măgarului vine tocmai de acasă. Indiferent de titlurile ce le porţi, ca fiinţă umană eşti insignifiant şi mărunt; dar una din două: ori eşti de o mare rea credinţă, ori un mare dobitoc! Acestea sunt singurele dimensiuni mari pe care le ai, "micule".

Călin Postăvaru

ααα Din "România liberă" aflăm că la Iaşi a avut loc la sfârşitul lui Iunie o adunare de "pios omagiu adus victimelor fascismului": e vorba de evreii ce sabotau, în plin război, acţiunea antibolşevică. Pe vremea aceea, legionarii se aflau în închisori, în unităţile de "reabilitare" dela Sărata, sau duşi în lume; asta n'a împiedicat pe prea cinstiţii oratori să mintă, vorbind de "crimele comise acum 35 de ani de trupele naziste împreună cu elementele legionare". Singurul vorbitor care n'a pomenit nimic de Legiune, deci singurul cinstit, a fost.. evreul Rosen! Hei, ştie el Ceauşescu de ce nu lasă presa liberă; dar oamenii, chiar dacă n'au putinţa să restabilească pe faţă adevărul, mai au încă memorie. Va veni ea vremea când Românii, în fine liberi, vor putea aduce omagii sutelor de mii de victime ale sovietismului; căci nu există casă, pe toată zarea ţării, să n'aibă de jelit măcar o victimă a "umanismului socialist"; dar Ceauşescu, la vremea aceea, cine ştie prin ce taigă va fi ascuns: dac'o mai avea timp...

ααα Universitatea din Salonic a acordat renumitului teolog român, prof.dr. Dumitru Stăniloae, titlul de "doctor honoris causa": titlu măgulitor, până s'o acorda şi cunoscuţilor savanţi: Leana şi Nae Ceauşescu...

ααα La olimpiada din Montreal, Românii au câştigat 4 medalii de aur, 9 de argint, 14 de bronz; dintre acestea, Nadia Comăneci a avut 3 de aur, 1 argint, 1 bronz. Alţi 4 sportivi români au câştigat şi mai mult: libertatea!...

DORURI SI NECAZURI

I.-Statele Unite: Cu mult drag Vă trimit aceşti bani,pentru continuarea luptei contra tiranului roşu.Domnul Vă binecuvinte!

M.-Statele Unite: Toată admiraţia faţă de lupta dusă.Dumnezeu să vă dea sănătate şi tot binele dorit pentru Ţară şi Legiune!

M.-Statele Unite: Am primit în fine şi eu VATRA,de care auzisem mereu dar încă n'o văzusem.Revista are darul de a face omul să se simtă integrat în comunitatea românească din exil; am citit-o cu multă plăcere şi interes.Vă rog să primiţi modesta mea contribuţie şi să mă consideraţi abonata Vetrei.

R.-Franţa: Am citit în VATRA că un pachet trimis din Freiburg în Februarie a ajuns la Piteşti de Zece Mai; ei bine,un pachet trimis de mine,tot în Februarie,a ajuns la Bucureşti de Sf.Ilie,adică a făcut pe drum 5 luni de zile: nici Spătarul Milescu n'a făcut atâta,pe jos,până în China! Şi noroc că România e, acum,ţară progresistă,altfel pachetul făcea câţiva ani... Inapoi mi-a venit însă numai în două luni,căci nici ai mei n'au putut plăti exorbitanta taxă vamală,pusă de guvernul "popular" în favoarea "poporului"...

B.-Elveţia: M'a durut sufletul citind poeziile ce mi-aţi împrumutat: nu s'a publicat nici a 10-a parte din cele ce au circulat în închisori în perioada 1949-55 şi care ne-au ajutat să rezistăm şi să mai credem încă într'un ideal frumos.Erau multe,erau frumoase,şi nu numai ale lui Radu Gyr.Nu pot să cred că suferinţa a zeci de mii de oameni cari au crezut şi au vibrat spunând aceste poezii n'a putut filtrà aici mai nimic,doar acele câteva palide versuri pe care le am sub ochi.Am rămas aşa de puţini cei cari ne mai amintim! Cei mai mulţi au murit,alţii sunt încă în ţară.Aceste versuri fac parte din istoria noastră şi n'avem dreptul să le dăm uitării.Vă mulţumesc mult şi pentru "Ethos": ne mai saltă moralul prin calitatea lui.Deocamdată trecem prin greutăţile începutului. Sperăm să venim la Freiburg,să putem afla răspuns la multe din întrebările ce ni le punem.

S.-Franţa: Păi bine ai mai dat cu Ceauşescu de pământ! Se laudă cu unanimităţi la "alegeri",dar ştiinţa demonstrează că numai prin teroare se poate ajunge la un astfel de rezultat: cu cât rezultatul se apropie de 100%,cu atât teroarea a fost mai mare,aşa că,inconştienţi,se dau singuri de gol.Injustiţia socială e un păcat,dar a lua dreptul omului de a gândi şi a se exprima e mai mult decât o crimă.E imposibil ca toţi oamenii să gândească la fel.Comunism înseamnă nu dictatura proletariatului,ci dictatura partidului asupra proletariatului.

V.-Statele Unite: Cu bucurie Vă îmbrăţişez din depărtare cu urări frăţeşti de tot binele.Vă felicit că Vă aflaţi în aceleaşi preocupări ale scrisului, amintindu-mi de admiraţia pe care o aveaţi faţă de marii gazetari ai timpului nostru de studenţie.Acum Dv înşivă daţi lumină din lumina sufletului iubitor de credinţă şi de neam.Felicitări! Eu am trecut prin multe încercări,după potop.Am trăit zece ani în munţi la un schit.Apoi 5 ani în închisoare,unde mi-a murit fratele ce era cu un an în urma noastră la Facultate.Apoi am stat mai mulţi ani în Transilvania,la Bobâlna,iar aici sunt tot într'un oraş de munte,plin de macedoneni din Albania,toţi buni români.Pe curând o contribuţie.

P.-Elveţia: Am primit VATRA.Sunt impresionată de câtă documentaţie bună şi vastă aveţi.Vă rog să ne consideraţi de-acuma înainte abonaţii ei.

H.-Canada: La adunarea dela Vatra Românească a venit mult popor din toată America,sosit să se solidarizeze cu episcopul nostru Valerian Trifa,mereu mişelnic atacat de uneltele comuniştilor şi de evreii răzbunători.Tineri şi bătrâni am petrecut ca "în ţara veche".S'a cântat Trei culori,Deşteaptă-te Române,Sfântă Tinereţe,Pe-al nostru steag... Alăturat,un cec de 50 de dolari pentru VATRA.

C.-Elveţia: Cu ajutorul lui Dumnezeu sperăm să învingem toate dificultăţile, deşi rămânem mereu cu un gust amar,consecinţa soartei triste a neamului nostru. In timp ce la vârsta noastră oamenii se gândesc la pensie,noi reîncepem viaţa pentru a treia oară,ceeace nu-i uşor.Şi situaţia generală mă face pesimist.Anii trec,luptătorii îmbătrânesc sau se sting.Dee Domnul să renască alţii,care să împlinească visul eliberării.

G.-Statele Unite: Ne mutăm în Spania,goniţi de scumpetea de aici,care nu e pentru pensionarii cu "venituri" firave.Iţi mulţumesc pentru "Vatra",care e,de mult,singurul meu contact cu pribegia românească,tot mai răvăşită de strechea colaboraţionistă.Iartă-mă că-ţi scriu aşa puţin,în fugă,dar sunt cu un picior peste balta Atlanticului.Anexă: un chek.

S.-Argentina: Mare pierdere cu păr.Zăpârţan.Noi l-am cunoscut încă dela Roma. Era tipul preotului misionar,inimos,sbătător şi modest.Era absolut necesar refugiului,în care se strecoară dela un timp agenţi în sutană.Mi-a plăcut Cuvântul Românesc.Gazeta dă probă de vitalitate.Să dea Dumnezeu să continue impecabil şi să dureze,urmând drumul Vetrei.Bălaşu are o bună situaţie materială,dar nu face ca atâţia,să se ocupe numai de afacerile personale,ci sacrifică şi pentru cauza românească.Se ventilează idea unei reprezentanţe naţionale.Exilul e unicul care poate stigmatiza banda de mişei ce se erijează în patrioţi,când de fapt sunt cele mai supuse instrumente ale Moscovei.Mă gândesc la cele ce scriai într'unul din numerele Vetrei,că ţara a ajuns în aşa hal de disperare,că nu se mai sperie de ocupaţia rusească,lucru ce mi-l confirmă câţiva băeţi fugiţi recent din ţară. Un comitet care să înmănunchieze toate energiile ar fi deci binevenit.

M.-Statele Unite: Sunt din satul în care s'a născut Samoilă Ioan,văr cu mine. El a fost executat la Bucureşti în toamna lui 1953 cu alte persoane,iar familia lui şi cei pe care din nefericire i-a vizitat au fost închişi; cei care au murit sunt bine,cei care s'au mai întors din închisori n'au scos un cuvânt.Am lucrat la Bucureşti într'un laborator de analize medicale,acolo am întâlnit-o într'o zi şi pe d-na Codreanu,o aduseseră din Bărăgan,era bolnavă şi venise pentru analize.Aici sunt singură,nespus de singură în toată lumea asta liberă şi încremenită ca oraşul Pompei,căci nu ştii de cine te poţi apropia,aici nu-i prietenia ca la noi.Ce părere aveţi,n'ar fi bine ca la biserica ortodoxă din New York,după ce se vând sarmalele "ca la mama acasă" cu un dolar sarmaua -aşa am auzit- să se facă şi o oră de religie(catechism) pentru cei care n'au apucat această materie la şcolile din ţară? D-l Eugen Ionescu are perfectă dreptate în "Rolul religiei astăzi".In încheiere,zic şi eu,ciocnind un imaginar pahar de "frascati": Trăiască revistă noastră românească VATRA.Şi alătur 50 de dolari.

B.-Argentina: Vă felicit pentru jubileul de argint al "Vetrei" şi vă trimit un cec cu 15 dolari.In biblioteca mea păstrez toate numerele primite,cu drag le împrumut când vreun compatriot îmi cere.

M.-Germania: Am întârziat cu contribuţia,dar de jubileul Vetrei vreau să fiu şi eu prezent cu obolul meu.Numai,nu mă da la gazetă,că am familie în ţară...

P.-Statele Unite: Citisem colecţia Vetrei,când am sosit,la un prieten,dar ultimele numere le-am primit direct.Am fost mai mult decât bucuros,de parcă m'am întâlnit cu un vechi prieten.Vă trimit ca o primă contribuţie un "Money Order" de 20 dolari.Existenţa de 25 de ani a Vetrei e o mare victorie.In anii grei de restrişte,în jurul lui '50,când în ţară începuse holocaustul poporului român, când orice securist şi activist putea ucide oricâţi oameni ar fi voit,fără lege şi fără judecată,în Occidentul liber VATRA,asemeni unei făclii olimpice,dădea alarma asupra genocidului.Din prima zi,ea nu s'a încadrat în consilii,partide sau grupări,ci s'a"limitat"să fie "foaie de credinţă şi simţire românească",linie care a bătut la unison cu sufletul întregului popor român.Nici vorbă de colaborare,compromis sau coexistenţă cu duşmanul.Comuniştii,deosebit de fioroşi în propaganda lor,nu rezistă la propaganda în streinătate.Am trăit epoca de tiranie timp de 25 de ani în ţară; citind aici,pagină cu pagină colecţia Vetrei, am rămas uluit de exactitatea cu care a "prins" apocalipsul acestor ani.Mulţi se străduesc să ajungă "mari",ignorând că simpla calitate de a fi OM e cea mai mare.La aceasta au ţinut redactorii Vetrei,care rămâne un document de cea mai mare valoare pentru generaţiile viitoare,pentru înţelegerea apocalipsului din ţară.Şi nu poate fi mai mare bucurie pentru un refugiat ca aceea a liberării Patriei dragi,care îl va îmbrăţişa ori de câte ori va veni la ea,ca o mamă fiul, a acelei Românii,în care niciun ochi n'a rămas fără lacrămi.

L.-Canada: Trimit alăturat o modestă contribuţie la continuarea luptei pentru apărarea drepturilor neamului atât de greu încercat.Tot înainte!

C.-Venezuela: Ne-am cunoscut la Roma,în Via Palestro 26,în acei ani grei de după războî.Pe urmă ne-am împrăştiat prin toate colţurile lumii şi practic singurul contact,tăcut dar permanent,a rămas VATRA.Nu cred necesar cuvântul meu de sprijin; cei ce ne cunoaştem ştim că chiar o tăcere aşa de îndelungată nu schimbă nimic din felul nostru de a fi şi de a crede.Alăturat,contribuţia mea.

B.-Statele Unite: Cred că eşti în curent cu faptul că se ţin jidanii de capul lui Trifa.Il acuză de anumite "vini",care aparţin,de fapt şi de drept,lui Sima & Co.Dar vezi,aceştia nu sunt episcopi: cei dela Bucureşti vor Episcopia din America şi se folosesc de jidani,iar Sima,"cavaler" ca totdeauna,tace chitic!

M.-România: Avem o vreme minunată.Pe munţi mai e zăpadă,mai ales în locurile de dos.Oile au plecat la munte,cu miei,cu sterpe şi şchioape,cu tot.Păcat că nu mai putem suì ca altădată,să privim roată în jur,să dormim iarăşi la stână şi să ne delectăm cu un bulz rumenit pe jăratec.Mi-e dor de apa dela munte,ca dela fântâniţa din Plai,de sub vârful Bătrânei,unde nu poţi ţine mâna de rece ce e. Am rămas doar cu amintirile,fiindcă toţi tovarăşii mei de drumeţie au murit...

Locurile sunt frumoase,dar nu ştiu dacă,locuite de o altă naţie,ar mai fermeca atât de mult,fiindcă ţara aceasta e frumoasă mai ales prin oamenii cari trăesc în ea,buni,săritori,ospitalieri fără seamăn,gata să se lase pe ei pentru a-l ajuta pe aproapele,veseli,încrezători în izbândă chiar şi în clipele cele mai grele,de un optimism fără egal; pe scurt,sunt omenoşi cum nu se mai poate.

Intrebaţi de cartea pe care am trimis-o la editură? Sărută mâna,bine! Aşteaptă în anticamera nemuririi.Deabia a împlinit opt luni,de când adastă să i se hotărască soarta.Nu ştiu care e timpul de gestaţie,cum se spune în medicina veterinară,aşa că,până la tipărire,ne rugăm lui Dumnezeu să ne ţină sănătoşi în viaţă,până în ziua ceea,fiindcă se prea poate să o apuce mileniul al treilea, acirând la uşa celebrităţii...

P.- Statele Unite: Alăturat un prim cec de 50 de dolari,cu promisiunea că în viitor vor urma şi altele.Apreciez mult scrisul Dv "voltairian" şi salut cu admiraţie lupta neostenită ce duceţi împotriva flagelului comunist care ne-a subjugat ţara.Vă mulţumesc călduros pentru ospitalitatea atât de binevoitoare, acordată de multe ori,unor articole ale mele.Azi problema noastră importantă e constituirea unei noi reprezentanţe politice a naţiunii,în acelaş timp for conducător al luptei de eliberare a ţării.Dat fiind moştenirea dezastroasă a fostului comitet,soluţionarea e foarte grea şi complicată.Un fapt foarte important şi care marchează o înaltă înţelepciune politică pe istorica linie a colaborării Maniu-Codreanu e răspunsul favorabil dat de Consiliul Legiunii în frunte cu venaratul luptător Vasile Iasinschi.Sunt încredinţat că această colaborare e decisivă pentru constituirea în jurul ei reprezentanţa politică românească şi structura de luptă şi acţiune a exilului combativ.Eu intenţionez de mult să scriu un studiu asupra Mişcării Legionare în cadrul vieţii politice şi sociale româneşti. Prof.Găzdaru e un erudit de valoare internaţională recunoscută în probleme de lingvistică.Articolul lui "Limba şi Naţia",publicat în "Pământul Strămoşesc",e capital pentru doctrina culturii româneşti.

A.-Argentina: Fragmentul de scrisoare ce-ţi trimit e din 1953,el însă arată halul de desumanizare la care ajunseseră brigadirii lui Sima.Scrià un neisprăvit de prin America bietului Costin: "Dintr'un punct de vedere legionar,pe mine mă impresionează destul de dureros această chestiune.Motivul durerii nu e pentrucă aş fi partizan al unuia sau altuia,ci pentrucă,spre deosebire de foarte mulţi, eu văd că acţiunea d-tale nu loveşte în H.S.ca om,ci ca Şef al Mişcării Legionare,urmărind moartea din punct de vedere spiritual a şefului Mişcării.Problema astfel pusă e foarte gravă,e mai gravă chiar decât moartea Căpitanului..."! Ce grozăvie! Că moartea Căpitanului nu e nimic faţă de demascarea unui nemernic care a necinstit casa unui legionar ce l-a hrănit şi i-a dat ospitalitate!

N.-Polonia: Afară e o viforniţă de te înfioară.Bine măcar că am lemne de foc; mi-au adus feciorii vreo 10 care de crengi.Cu hrana e mai rău.E drept că nu mai umblu flămând,ca acum vreo 5-6 ani,dar dacă te hrăneşti toată iarna cu borş de fasolă sau de cartofi,scrumbii sărate,ceai şi pâne cu margarină,până la urmă îţi stă mâncarea'n gât.Iarna asta atât am mâncat eu carne cât am prins în laţ de sârmă un bursuc.L-am jupuit,am topit vreo 3 litri de untură,iar carnea am pus-o în saramură.Făceam din ea gulaş; fierbea câte 5-6 ore,că era dihania bătrână şi carnea ca talpa dela ciubote.Puneam multă ceapă şi frunze de laur,că puţea mai aà dracului ca ţapul,că era un vier bătrân.Nu prea ajutau nici ceapa şi frunzele de laur,dar până la urmă l-am dat gata.Mai de curând am prins în grădină un iepuroi sălbatec.Se înpotmolise în zăpadă şi se zbătea în loc ca Michiduţă prins în juvăţ.Am făcut la repezeală un fel de punte din scânduri, că altfel mă scufundam şi eu în zăpada de 1 metru şi jumătate,şi l-am altoit cu un retevei de fag.N'a fost prea mare scofală,că era numai piele şi os.Oricum mai bine decât nimic.Bine că sunt sănătos.E drept că am avut şi zile de depresiune, când îmi ziceam că mai bine să nu mă mai trezesc.Dar mă răsgândeam,să nu fac nemţ caz la copii cu îngropăciunea; şi mai trag şi nădejdea că până la urma urmei tot m'oi întoarce eu cândva în Ţară.

B.-Suedia: Văd în "Telegraful Român" că faimosul Popa Şapcă,din comuna Celei lângă Islaz,judeţul Teleorman,a murit acum un veac,la 3 Iulie 1876.Nu sunt istorio,habar n'am cum a chemat-o pe mama împăratului Traian,dar ceea ce ştiu bine e că Celei nu există în jud.Teleorman,nici lângă Islaz.Dela Islaz până la Celei trebue să mergi în susul Dunării prin "Vârtop",Sălişteoara(unde a fost întins podul peste Dunăre în 1913),apoi Corabia şi numai la 2 kilometri dai de satul Celei,aşezat de veacuri la poalele cetăţii Malva,zidită de împăratul Traian.Cetatea s'a dărâmat în urma unui cutremur,dar cărămida zidurilor e tot atât de nouă de parcă ar fi scoasă acum din fabrică.

C.-Franţa: Puteţi veni când doriţi,vă aşteptăm cu mare bucurie,casa noastră e totdeauna deschisă,mai ales pentru compatrioţii noştri cu acelaş ideal.

T.-Statele Unite: Punând ieri în ordine şi legând numerele Vetrei,mi-am dat seama ce muncă şi strădanie ai depus pe tărâm românesc,cu atât mai mult cu cât ai ajuns să serbezi jubileul de argint al publicaţiei.Douăzeci şi cinci de ani neclintiţi în faţa tuturor furtunilor exilului nostru,iată în adevăr un exemplu înălţător iar mâine va fi o nouă pagină a istoriei neamului nostru,atât de plină de lacrămi,jale şi speranţe.Dumnezeu să te ţină sub ocrotirea Lui şi de acum înainte,să ne fii exemplu şi îndemn,şi veşnic în prima linie de luptă.Câtă dreptate ai în felul în care arăţi cele ce se petrec astăzi!

B.-Statele Unite: In virtutea tradiţiei ce-mi place s'o respect de 25 de ani, primiţi vă rog cordiale urări de Sfântul Petru(şi un modest cek pentru revistă):

Să trăiţi întru mulţi ani
Cu sănătate şi bani
Ca să'nvingeţi pe duşmani.
Faima "Vetrei" s'o purtaţi
Peste Dunăre-Carpaţi
Ca să ştie-ai noştri fraţi
Ce-au fost atât de'ncercaţi

Că de noi n'au fost uitaţi.
Ei trăesc într'o teroare
Din care nu e scăpare
Decât printr'o evadare
Ce implică riscul mare
Al vieţii'n închisoare
Sau... în cimitiru-ăl mare!

&& Poftit de Brejnev,după atâta osteneală în lupta de radere a insulei latine din mijlocul slavilor,să se mai odihnească puţin chiar la Yalta de dureroasă aducere aminte pentru robi,- Ceauşescu s'a oprit puţin şi la Chişinău,ca să se convingă cu ochii lui de progresele luptei paralele din Basarabia.In ce limbă s'o fi înţeles cu "colegii" de-acolo? Căci doară aceia vorbesc -încă!- moldoveneşte,pe când "al nostru" nu ştie decât româneşte...

&& "Aici,în viermăraia asta,se simte clar cum opacitatea vrea cu orice preţ să stăpânească crugul lumii,se vede clar cum destrăbălarea vrea să devină protector şi cenzor al moralităţii"(p.190); "Să tac? cum adică,să laşi târfa să vorbească mereu despre virtute,fără să-i pui pumnul în gură?"(p.13),mai scrie dl Johann Urwich,în recenta sa preţioasă lucrare "Fără paşaport prin URSS": dar referindu-se nu la Horia Sima,cum ar putea să creadă cititorul neavizat,ci la criminalele moravuri ale conducerii bolşevice...

&& In "Telegraful Român" dela Sibiu citim negru pe alb,în numărul de 1 Aprilie(pag.3),că,printre cei ce au hiritisit pe patriarh la împlinirea a 75 de ani, a fost şi "dl prof.Paul Miron,directorul Bibliotecii Române din Freiburg im Breisgau,episcop luteran de Westfalia(R.F.Germania)"Mai ştii?... Că mari sunt minunile tale,Doamne!

&& Buletinul de informaţie al Grupării Româno-Germane de Studii arată activitatea meritoasei grupări din München,prezidată de dr.Dumitru Leonties: conferinţa pr.Gerd Zikéli,despre "Socialismul difamat"; a prof.Bolko Baron von Richthofen,despre "Biruinţa lui Codreanu asupra comunismului; a dlui Friedrich Cloos, despre "Capitularea României dela 23 August din perspectiva unui participant"; Gerd Zikéli,despre "Poporul român şi realizarea unităţii sale naţionale".Gruparea are şi o editură: "La Răscruce"; a participat activ la conferinţele Consiliului European pentru pace şi ale Blocului Antibolşevic al Naţiunilor(München), iar recent a cerut afilierea la Liga Mondială împotriva comunismului.La ultima sa adunare generală,27 Martie,au fost cooptaţi în comitet părintele Zikéli ca vicepreşedinte şi dl Johann Urwich ca cenzor.

&& Parlamentul european va fi ales prin vot universal.Deputaţii vor fi 410, repartizaţi astfel: Franţa,Anglia,Italia şi Germania,câte 81; Olanda,25; Belgia, 24; Danemarca,16; Irlanda,15; Luxemburgul,6.Alegerile vor avea loc în 1978.-

&& "Moarte cozilor!"- Prin 1946-47,"Scânteia"publica această lozincă,căutând să "mobilizeze" masele împotriva partidelor zise "istorice",vinovate,ziceau comuniştii,de lipsurile în aprovizionare şi de formarea cozilor chinuitoare la magazine; cu alte cuvinte,sabotaj! S'au scurs de-atunci vreo trei decenii şi cozile n'au murit; ba,începând de prin 1948,chiar au prosperat,devenind ca o "legitate" a regimului.De-atunci,comuniştii n'au mai spus "moarte cozilor". Explicaţia e simplă: fenomenul face parte organică din sistem,cultivat în scopul de a da "de lucru" maselor,ca să n'aibă timp a frământa alte probleme, nici forţa de a reacţiona împotriva împilării.

&& Nedumeriri.- România,singura ţară din Europa deţinătoare de zăcăminte petrolifere,nu beneficiază cu nimic de pe urma acestei mari bogăţii naturale,în timp ce Iranul,Kuweitul,Libia şi alte ţări realizează sub ochii noştri progrese uimitoare datorită tocmai "aurului negru".Şi doară ţara noastră nu mai e obiect de exploatare capitalistă,ca cele de mai sus... Cum se face? Şi cum se face că, pe vremuri,România era un fel de "Americă" a sud-estului european,unde toţi balcanicii alergau după agoniseală,mulţumiţi că prin aceasta măreau bunăstarea coclaurilor lor balcanice şi a insulelor egeice? Că doară România era,pe-atunci, cum tot scrie mereu presa lui Ceauşescu,o ţară feudală,"înapoiată"! Iar astăzi, când ea este "nemaivăzut" de avansată,nimeni nu mai vine acolo,ci toţi balcanicii cevveneau în România merg astăzi în Germania sau în Suedia.Dac'am cere lămuriri lui Ceauşescu,ne-ar închide gura cu obişnuitele palavre!

&& Dicţionarul enciclopedic român.- O cititoare din Marsilia a "Tribunei" minciunii vrea date despre italienistul român Alexandru Marcu şi despre scrierile acestuia.Asta,pentru că nu l-a găsit în dicţionarul enciclopedic(1966),întocmit,în editura politică,după principiul "dosarului de cadre".De aceea n'ai să găseşti acolo nici pe Apostol Mărgărit,sau pe Valeriu Papahagi,ori Mircea Eliade.Se găsesc,în schimb,Mihail Roller şi Barbu Câmpina(Friedmann),Haimovici Mendel("mare"matematician),Alexandru Graur,cum şi "marii"eroi ai partidului, în cap cu Vasile Roaită,Filimon Sârbu,etc.

&& "Toate prigoanele şi suferinţele ce le-au pătimit legionarii nu sunt întâmplătoare -ne informează Sima; ele trebuia să vină,căci erau înscrise potenţial în actul de naştere al Legiunii".Conştient de aceste sacrosancte adevăruri, Sima a împins şi el,cât a putut,la împlinirea... istoriei.Parafrazând Scriptura, chestia ar fi cam aşa: Căci scris era ca Isus să pătimească şi să moară,dar vai aceluia prin care acestea au venit: Iuda,în adevăr,devenit conştient de orivilul rol jucat,a mers fără zăbavă să se spânzure,fără să mai aştepte proclamarea lui ca şef,în Vatican,al ucenicilor... "Am fost recrutaţi pentru oastea lui Cristos -mai scrie Sima- şi martiriul nostru s'a săvârşit pentru voluntariatul nostru creştin": pentru acest motiv să se fi martirizat Sima,pe canapeaua din Paris,cu soţia camaradului?...

DELA DACI PANA LA NOI de S.G.Theodoru

De două mii de ani într'una,
Pe faţa zilelor ce trec,
S'a oglindit mereu furtuna
In lăcrămi,care se petrec
Din tată'n fiu,pe-aceiaşi glie
De dor,de jale şi mânie.

De două mii de ani,de-avalma,
Se scurg urgii şi vin duşmani
Ce'n vorba lor poartă sudalma
Ce s'a'ncrustat pe munţi şoimani
Şi'n sufletul ce nu mai poate
Păstra în el nimic din toate.

De două mii de ani într'una
Sunt spuse tot aceleaşi rugi;
Din candele... arde doar luna.
De ce şi unde să mai fugi
Când a'mpietrit văzduh şi glie,
De dor,de jale şi mânie?

&& Biserica ortodoxă dispune în Germania liberă de 9 episcopi,91 preoţi şi 10 diaconi.Cei mai numeroşi sunt cei ce depind de Patriarhia Ecumenică din Constantinopol: 3 episcopi şi 48 preoţi.De Moscova ţin 2 episcopi,11 preoţi şi 4 diaconi.Biserica rusă din exil dispune de 3 episcopi,15 preoţi şi 5 diaconi.Biserica ucraineană autocefală are 1 episcop,9 preoţi şi 1 diacon.Biserica română liberă are un singur preot,cu reşedinţa la Freiburg. (K.N.A.)

- In Germania liberă există 4 moschei: la Hamburg,Aachen,München şi Berlinul liber.Acum se construeşte una nouă,la Bonn. (K.N.A.)

&& Anul viitor,Paştele cade în aceeaşi zi pentru toată creştinătatea.-

Am primit:

- Démosthène Nacou: Préhistoire,Histoire et Métahistoire de l'Economie Universelle (I.La contradiction triadique de l'idéologie socialiste; II. La symphonie économique).Nouvelle Europe(Paris 1975).
- Izvoare,revistă literară,Tel Aviv,nr.2
- Bună Vestire,omagiu canonicului Aloisie Ludovic Tăutu la împlinirea a 80 de ani,vol.II (Roma).
- Le Courrier Roumain(Montreal),organ al Federaţiei Asociaţiilor Româneşti din Canada,a cărei acţiune politică "se încadrează în dispozitivul de luptă anticomunistă al lumii libere şi nu al 'partidelor politice istorice'".
- Cuvântul Românesc,nr.1,Mai 1976.Director,George Bălaşu.Vedem,în acest prim număr,şi alte condeie oneste: Nicolae Novac,Eugen Bârsan,Nicolae Dima,Miron Butariu,etc. După ce "trimite salut frăţesc publicaţiilor româneşti din exil,care ne sunt prietene de drum",revista îşi arată convingerea de a nu fi "numai 'un alt ziar peste hotarele României',ci piatra din capul unghiului,pe care se va clădi lupta dreaptă românească".Să-i ajute Dumnezeu.
- Johann Urwich-Ferry: Fără paşaport prin URSS,München 1976.E primul volum dintr'o trilogie,închinată "nenumăratelor milioane de oameni nevinovaţi,trimişi în lumea de dincolo din mila comunismului; camarazilor de suferinţă şi de luptă, care au scos,în ciuda tuturor riscurilor,din vasta închisoare a indivizilor şi a popoarelor,numită Uniunea Sovietică,parte din materialul documentar ce stă la baza acestei lucrări; celor ce-au suferit şi au luptat alături de mine,dar din motive de precauţie sau de uitare nu pot fi pomeniţi în aceste pagini; celor ce vor pune şi pe viitor umărul la lupta de anihilare a celui mai diabolic sistem politic cunoscut în istorie".Autorul e unul din extrem de puţinii refugiaţi cari,reuşind să ajungă în lumea liberă,socotesc că mai au şi altă obligaţie, faţă de milioanele de robi rămaşi în ghiarele satanei,decât de a-şi edifica aicea şapte burţi.Şi ne este cu atât mai simpatic acest fiu al Morenilor,care se simte măgulit când e chemat Ion.. Cartea,care se citeşte pe nerăsuflate,se poate cere la autor,în Weitlstr.149/I - 8000 München 50,costul trimiţându-se,pe numele lui,la Bayerische Vereinsbank(München 45),contul 392332.-
- Exilul solidar,Iulie 1976,conţine,pe lângă viguroasele articole şi note ale directorului Petre Mihail şi ale colaboratorilor,un substanţial articol de politică externă al d-nei Ioana Maria Nicolau-Munte,trimis de autoare şi sferelor conducătoare din Statele Unite.-

&& Sperând să arunce praf în ochii streinătăţii,Ceauşescu a dat un decret de graţiere a celor ce se vor întoarce în închisoarea RSR.Şi se vor întoarce agenţii cari vor primi ordin să se întoarcă(şi poate nici aceştia toţi).Interesant e articolul 4,care exceptează dela binefacerile decretului pe "cei care s'au pus în slujba unor organizaţii care desfăşoară activitate ostilă împotriva statului român": ar urma că cei ce înjură regimul pe cont propriu beneficiază de graţiere... Glumă aparte,organizaţia ce desfăşoară activitate ostilă românismului are un singur nume: URSS; în slujba acestei organizaţii s'au pus Ceauşescu şi toată banda lui: de ce-o fi fost aşa de aspru cu sine însuşi?...

&& După Murfatlar şi Neajlov,talentatul şi sfătosul scriitor Şt.Georgescu-Olenin dă la iveală o nouă carte: "Sub cerul ţării şi sub cer străin".Cartea costă 12 dolari şi poate fi cerută de pe acum la editor: Nicolas Ştefanescu-Govora,Avenida Reina Victoria 13,planta 10 A -Madrid,plata făcându-se numai la primirea cărţii.-

&& Ni se anunţă tipărirea,sub egida lui Sima,a unui album comemorativ,care, în mai bine de 1000 de fotografii,"acompaniate de explicaţii",va ilustra "viaţa Mişcării dela începutul ei şi până în prezent".- Fiind vorba de o operă completă,şi legionară,deci prin definiţie cinstită,şi având în vedere şi patronajul, e de-aşteptat să vedem în ea,fie şi fără... explicaţii,casa din mahalaua Parisului,în care Sima,în pantaloni cât mai succinţi,şi-a învăţat ortacii noua morală,care să-i diferenţieze radical de "drojdia Căpitanului"...

&& Un specialist în ştiinţele istorice,tovarăşul Matichescu,arată,în presa reseristă,cum,prin 1936,Ceauşescu "a fost întemniţat la Doftana,unde regimul aspru l-a distrus fizic şi mental".- Dacă-i aşa,atunci se explică multe...

- -

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu -78 Freiburg Erbprinzenstr.17 A -Germania.Contribuţiile,pe acelaş nume,la Öffentliche Sparkasse,Konto 1264443; sau,în Italia,pe acelaş nume,la C.C.Postale 1/44336 - ROMA.-